

SPRAVODAJKA OBCE HOLICE

(preklad z maďarského jazyka v informatívnom rozsahu)
Jún 2022

Sviatok kráľa
Štefana Svätého
20. augusta 2022

Gellei Péter – Pál Napok Holicské Petropavlovské dni 2022. 6. 29. – 2022. 7. 03.

Szerda:

- 18.00 BÚCSÚI SZENTMISE - utána koszorúzás az I. és II. világháborúban elesett hősök emlékműveinél
- 19.30 A helyi amatőr festőművészek képkiallításának megnyitója a gellei kultúrházban

Péntek:

- 19.00 EMLÉKMŰAVATÁS - EGYHÁZGELLE első írásos említésének 777. évfordulója alkalmából
- 19.30 Komolyzenei koncert a somorjai Harmonia Classica kamarazenekar előadásában a templomtéren
- 20.00 Diszkó a sportpályán - Kozmix

Szombat:

- 10.00 Sétarepülés a falu felett (25,- eur/fő)

MŰSOROK A KULTÚRHÁZ SZABADTÉRI SZÍNPADÁN

- 16.00 Kézműves sarok: játszótér, arcfestés, kézműves foglalkozások, bábvarrás
- 16.00 Lovaskocsikázás
- 16.00 A gellei óvodások műsora
- 16.20 Interaktív gyermekműsor
- 17.00 Szól a nóta és az operett - Kollár Katalin és Derzsi György előadása
- 18.30 A Csallóközi Táncgyűttes folklór műsora
- 19.00 Nagy Viktória zenés előadása
- 19.30 A FEINSCHMECKERS zenekar koncertje
- 20.30 TOMBOLAHÚZÁS
- 21.00 DR BRS műsora
- 22.10 Utcabál Kiss Tomival

Vasárnap:

- 11.00 ÜNNEPI SZENTMISE – Főtisztelendő Pati Ferenc Károly atya koncelebrálásával

Szerda:

- 18.00 ODPUSTOVÁ SVÄTÁ OMŠA - potom polozenie vencov na pomníky hrdinov padlých v I. a II. svetovej vojne
- 19.30 Otvorenie výstavy obrazov miestnych amatérskych maliarov v kultúrnom dome v Holiciach.

Piatok:

- 19.00 ODHALENIE POMNÍKA - Pri príležitosti 777. výročia prvej písomnej zmienky OBCE HOLICE
- 19.30 Koncert vážnej hudby v podaní komorného orchestra Harmonia Classica zo Šamorína na námestí pred kostolom
- 20.00 Diskotéka na športovom ihrisku - Kozmix

Sobota:

- 10.00 Zážitkový let nad obcou (25,- eur/osoba)

PROGRAMY NA PRÍRODNOM JAVISKU KULTÚRNEHO DOMU

- 16.00 Roh remesiel: hry pre deti, maľovanie na tvár, remeselné činnosti, šitie
- 16.00 Jazdy na konskom povoze
- 16.00 Predstavenie škôlkarov z Holíc
- 16.20 Interaktívny detský program
- 17.00 Zvuky nóty a operiet - predstavenie Kataliny Kollár a Györgya Derzsi
- 18.30 Folklórny program tanečného zboru „Csallóközi“
- 19.00 Hudobné predstavenie Viktória Nagy
- 19.30 Koncert hudobnej skupiny FEINSCHMECKERS
- 20.30 ŽREBOVANIE TOMBOLY
- 21.00 Program DR BRS
- 22.10 Pouličný ples s Tomim Kiss

Nedele:

- 11.00 SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA – s koncelebráciou veľadôstojného otca Ferenc Károly Paty

Aktuálne myšlienky

Hoci existuje mužská pýcha, úprimne priznávam, že ak sa počas niektorého nášho náboženského alebo národného sviatku rozozvučí naša hymna, už pri otváracíj melódii prenikajú mojim telom silné emócie, moje oči sa zaplnia slzami, moje hrdlo nedokáže vydať zvuk a jej prvé (a zároveň najkrajšie) slová nedokážem vždy zaspievať, ani napriek mojej najväčšej snahe. Ťažko povedať, prečo je to tak - mohol by som povedať -, no myslím si, niečo mi hovorí, že preto, lebo je dojímavá, nakoľko môžeme v nej nájsť našu dušu. Hovorí o našej rodnej zemi, o nás a pre nás, žiadame v ňom pre nás samých: nech nás Stvoriteľ požehná dobrou náladou, hojnosťou. Je naša.

Keď som videl a počul, ako počas svätodušnej nedele spievajú státisíce ľudí na odpusťte v sedmohradskej obci Csíksomlyó a susediacej Csobotfalva, v krásne obnovenom kostole sv. Petra a Pavla, na omši Čángóov najprv našu hymnu a následne hymnu Čángóvcov - mal som ten istý pocit. Keď som videl to množstvo rozecitlivých, nekonečne jednoduchých tvárí, hrdých na svoj národ, s uspokojením som skonštatoval, že vďaka Bohu, ešte mnohí dokážu prežiť slová hymny nášho národa a odpusť aj na ďalekých južných pomedziach, v ich najhlbšom vnútri - a to všetko tak, ako to osloví národ, lebo je to aj ich. Oni tam na južných pomedziach, my tu na severných a predsa cítime to isté prostredníctvom nej, lebo patrí nám, nám všetkým. Lebo drží nás všetkých spolu, tak, ako aj naše odpusti nášho kostola. Rímskokatolícky kostol a odpusť svätého Petra a Pavla, tam na južnom pomedzí, v obci Csobotfalva a tu, aj na severných pomedziach, ako napr. odpusť nášho kostola v Holiciach.

Áno, odpusť nášho viac ako 800-ročného rímskokatolíckeho kostola sv. Petra a Pavla, v súvislosti s ktorým v skutočnosti už ani nechápeme, čo to znamená v skutočnosti. Možno ani ho nevieme prežívať tak a s takou pobožnosťou, vnútorným duchovným uspokojením, ako naši starí a prastarí rodičia a ich predkovia, ktorí ho posvätili ako veľký sviatok. Lebo odpustová svätá omša znamenala začiatok veľkého sviatku, získanie úplného odpustenia, jeho prežívanie, no aj obdobie svetských zvykov, vzácných návštev príbuzných a veselíc.

Pamätám si na moje detstvo, keď sme sa pripravili na hody. Spravili sme poriadok v okolí domu, ako aj na ulici a po omši prišli zriedkakedy vídení príbuzní, následne, počas nedeľňajšieho obedu sa objavili pre mňa až do dnešného dňa nezabudnuteľní podomoví rómski muzikanti, ktorí za každú cenu sa snažili zistiť obľúbenú pesničku domáceho pána a jeho hostí a zahrať ho za maličký honorár. Napokon dostali niečo aj do ich sláčika, niekedy aj nejaký vyprážený rezeň do ruky, no aj nejaký nápoj do ich pohára, tým pádom niekedy pokračovali v ceste už omámení a do opačného smeru, ak vedeli ešte vôbec.

A potom poobedňajší hodový „hluk“, na námestí pred kostolom, zábava na dvore krčmy, malý a veľký kolotoč nazvaný aj ako „ringšpíl“, horská dráha, hojdačky - lodičky, pojazdné strelnice, predávajúci, guľky a vymyslení výhercovia uja Fingóciho, hračkárska puška vystrieľajúca zátky, nôž v tvare ryby, podarúnok z trhu a všetko, čo s hodami súviselo. Koniec školského roka, začiatok leta a prázdnin. Svet bol náš. Aké krásne to bolo!

A teraz?! Akoby niečo zmizlo z nášho života. Ani to nevnímame, skoro ani nepochopíme, že je odpusť. Akoby nás ani nezaujímal. Akoby predstavil čoraz väčšiu ťarchu pre nás.

„Podme niekam, lebo tu aj tak nič nie je“, opakujúc pred niekoľkými rokmi, podobne ako aj moji známi, aj ja som sa dostal do tejto pasce a napriek nie práve dobrému počasiu počas odpustovej nedele sme spolu išli na Balatón. Samozrejme z dôvodu počasia ani tam sme nedosiahli nič a odpusť ubehol bez toho, aby sme z toho celého niečo prežili. Vtedy sme ešte nepochopili, prečo, lebo to celé bolo nezmyselné somárstvo, lebo doma sme konečne mali niečo, čo by sme skutočne mohli nazvať za náš, len „sme to nezdvihli zo zeme“. No niečo chýbalo, z dôvodu ktorého sme to nevedeli tak prežiť, ako by sme to mohli. Necítili sme jeho náplň, náladu a dokonca bolo nás takých stále viac a viac, až do dnešného dňa.

Hoci tento deň má byť aj našim dňom, dňom nášho kostola, obce, našej komunity. A keď už je to tak, tak sa pokúsme prisvojiť to, čo bolo vždy naše, čiže privedme späť a pokúsme opäť doma prežiť odpusť nášho kostola, napriek tomu, že nové zázračné stroje „kolotočiarov“ vzhľadom na ich veľkosť už nezmestia v blízkosti nášho kostola!

Nech sa tieto dni stanú opäť našimi dňami, dňami našej komunity a nášho rímskokatolíckeho kostola sv. Petra a Pavla, ktorý ju spája! Nech sa tieto Petropavlovské dni stanú skutočnými dňami našej obce, sviatkom dediny, rozšírenými o zmysluplné a náročné sviatočné programy, s cieľom pripomenutia atmosféry niekdajších odpustov!

Svet sa konečne zbavil protipandemických nariadení a začal fungovať normálne. Ľudia sa môžu opäť stretávať bez strachu. Využívajúc túto príležitosť - ktorú sme nedávno považovali za prirodzenú - v tomto roku sme už usporiadali diskotéku, majáles pri príležitosti dňa matiek, deň detí, tanečný dom, súťaž vo varení guláša, s veľkým úspechom, tak prečo by sme sa nepokúsili osláviť odpusť nášho kostola formou viacdnovej slávnosti otvárajúcej leto - Petropavlovskými dňami. Spojme staré s novým, rozšíreným o zmysluplné a náročné sviatočné programy, s cieľom pripomenutia atmosféry niekdajších odpustov a cíťme sa dobre! Potom môže prísť leto, čas prázdnin, relaxu a letných dovolení!

S úctou pozývame obyvateľov našej obce na sériu programov prvých odpustových Petropavlovských dní v Holiciach, ktoré na základe programu na titulnej stránke budú trvať odo dňa odpustu kostola, od 29. júna do odpustovej nedele, t.j. do 3. júla!

Všetkým obyvateľom našej obce prajem jedno z ich najkrajších letných prázdnin, doplnených sériou veselých výletov, zdravím a šťastnými, slnečnými letnými dňami.

Dávajme si pozor na seba a na ostatných!

S úctou,
Lajos Iván, starosta obce

V Deň maďarskej národnej spolupatričnosti

4. júna 1920 na území historického Uhorska o 16:23 sa zazvučali zvony v kostoloch a sirény v továrňach, v školách a úradoch bola nariadená smútočná prestávka, vlajky stiahli na pol žrde, doprava sa zastavila na 10 minút, obchody sa zatvorili - lebo v paláci Veľký Trianon bola vtedy podpísaná mierová zmluva nanútená na štát.

V tomto roku už uplynulo 102 rokov odo dňa, kedy bol podpísaný trianonský mierový diktát, v zmysle ktorého územia Uhorska zmenšili z 283 tisíc na 93 tisíc štvorcových kilometrov, čiže skoro na tretinu a jeho obyvateľstvo z 18,2 milióna na 7,6 milióna, čiže na menej ako polovicu. Cca. 3,2 milióna Maďarov, čiže tretina obyvateľov maďarskej národnosti sa dostala mimo nových hraníc Maďarska.

Popri strate územia minimálne takú istú ranu pre nový štát predstavila aj skutočnosť, že vtedajší víťazi chceli znemožniť nielen osud Maďarska, ale aj budúcnosť maďarského národa. Zvyšok štátu chceli ruiniť z vojenského, politického, hospodárskeho aj sociálneho hľadiska, ako aj teraz, avšak uplynulých 100 rokov dokázali, že maďarský národ napriek všetkým ťažkostiam a bolestiam sa chcel zachovať a odvtedy dosiahol kultúrne, hospodárske, vedecké a športové úspechy svetového významu.

Maďarský parlament v r. 2010, pri príležitosti 90. výročia podpísania mierovej zmluvy vyhlásil 4. jún za Deň národnej spolupatričnosti, deklarujúc, že „každý člen a komunita maďarskej menšiny, ktorá sa dostala pod nadvládu viacerých štátov je súčasťou jednotného maďarského národa, ktorého cezhraničná spolupatričnosť je skutočnosťou“. Hoci od r. 1920 maďarský národ je rozdelený hranicami, predsa tvoríme jednu entitu. PATRÍME K SEBE.

Dobrou odpoveďou na uplynulých 100 rokov a na našu odlúčenosť je deň spolupatričnosti, počas ktorého Maďari na celom svete zorganizujú spomienkové slávnosti. Veľkou otázkou nášho zachovania nie je to, aké hraničné kamene nám postavili do cesty, ale to, či aj pre naše deti plánujeme maďarskú budúcnosť, nakoľko budúcnosť národa dnes nie je v rukách mocností a od nás nezávislých síl, ale v rukách maďarských matiek a otcov.

Keď pri príležitosti tohto výročia spomíname, v skutočnosti vyjadrujeme vďaku aj im: tým rodičom, starým rodičom, ktorí napriek všetkým okolnostiam sa rozhodli tak, že svoje deti a vnúčatá vychovávajú ako Maďarov. „Ktorí nám odovzdali nielen poklady materskej reči, ale aj vedomie, že patríme niekam: do veľkej rodiny maďarského národa. V deň národnej spolupatričnosti oslavujeme tento postoj, túto bezpríkladnú jednotu a nech ich nasledujeme aj v budúcnosti, lebo spolupatričnosť národa môže predstavovať úzky zväzok len vtedy, keď sa stane sieťou živých ľudských vzťahov.

Árpád János Potápi, štátny tajomník Maďarska zodpovedný za národnú politiku na jednej slávnosti usporiadanej v deň národnej spolupatričnosti povedal, že Trianon nemal moc nad Maďarmi preto, lebo odvtedy na obidvoch stranách hraníc dospeli už generácie ako Maďari a aj oni naučili svoje deti po maďarsky. Maďarsko ako Materská krajina priebežne pracuje na rozvoji maďarských vyučovacích inštitúcií v zahraničí a bojuje za to, aby každé maďarské dieťa malo v rodnej zemi právo na vzdelanie v maďarskom jazyku a mohli získať trhovú atraktívnu profesiu v rodnom jazyku, mohli sa zúčastniť na konkurencieschopnom vyššom vzdelávaní alebo mohli sa stať hoci aj podnikateľmi.

Preto je dôležité, aby v rámci programu „Bez hraníc“ (Határtalanul) sa mohli Maďari v čo najväčšom počte dostať k sebe navzájom a počas výletov mohli vytvárať čo najviac nových známostí a priateľstiev a aby mohli prežiť svoju spolupatričnosť nielen dnes, nielen pri tejto vznešenej príležitosti, ale aj počas všedných dní a aby sme mohli na obidvoch stranách hraníc vytvoriť taký svet, v ktorom je dobrý byť Maďarom, v ktorom môžu byť ako Maďari úspešní aj naše deti - aby sa vysnívaná budúcnosť mohla stať skutočnosťou. (Na základe prejavov prednesených 4. júna 2019 na slávnosti v Budapešti pri príležitosti Dňa národnej spolupatričnosti.)

V spolupráci Základnej organizácie Csemadok v Holiciach a samosprávy obce Holice pri príležitosti Dňa maďarskej spolupatričnosti sme si pripomenuli 102. výročie podpísania trianonského mierového diktátu a pripojili sme sa k iniciatíve „Oheň spolupatričnosti“ Maďarského zväzu skautov Podkarpatska.

Na slávnosti predniesol prejav starosta našej obce, Lajos Iván a miestny historik Attila Nagy. Na kultúrnom programe spoluúčinkovala Judit Czetmayer, členka divadelného súboru Rózsa(Szín)Ház v Holiciach a hudobná skupina Pósfá. Program moderovala Mónika Tóth.

„Nech Pán Boh hojne milosť dáva, a ten, kto je v Jeho mene vysvätený, nech je posilnený...“

Duchovný otec Holíc, Gábor Jankó, nedávno oslávil svoje 40. – te narodeniny. Z príležitosti tohto nádherného, okrúhleho jubilea, sme sa ho pýtali na detstvo, kňazské povolanie, resp. na jeho plány do budúcnosti.

Číslo 40 sa často objavuje vo Svätom Písme. Môže značiť vek určitého národa (v prípade pustovníckeho života), no Boh ním často označuje i obdobie skúšania ľudí, resp. obdobie ťažkostí (40 dní pôstu).

Ak ide o taký významný sviatok, patrí sa urobiť zhrnutie uplynulých rokov. Akiste ste sa aj Vy zamysleli nad dôležitými križovatkami vo Vašom živote, medzi ktoré patria napríklad detstvo a rodina, do ktorej sme sa narodili a kde sme boli vychovaní, pretože toto všetko veľmi ovplyvňuje rozhodnutia, ktoré urobíme v dospelosti.

— Milý duchovný otec Gábor! Aká životná cesta Vás viedla k rozhodnutiu stať sa kňazom?

Je potrebné začať tam, kde vlastne všetko začína, keď som z milosti Pána bol stvorený. On ma chcel, a preto zariadil, aby som sa 29. apríla 1982 v Dunajskej Strede narodil. Vyrastal som v malej, štvorčlennej rodine, spolu so svojou sestrou, v Šamoríne. Základnú školu som navštevoval v rodnom meste, a potom neskôr som zmaturoval v odbore farmaceut. Chémia i farmaceutika mi boli blízke. Spočiatku som si myslel, že budem ďalej pokračovať v štúdiu týchto odborov, no, napokon vo mne vyhral hlas Pána Boha. Celkovo som vyrastal v rodine, ktorá vyznávala tradičné maďarské kresťanské hodnoty. 6. júna 1982 ma pokrstil pán dekan Sándor Barcsek, v kostole Blahoslavennej v Šamoríne, u neho som sa 16. júna 1991 prvýkrát spovedal, v Šamoríne som prijal prvé sväté prijímanie, a taktiež tam, 5. mája 1996, som prijal sviatosť birmovania, pod vedením pána biskupa Fila. Po prvom svätom prijímaní som sa stal miništrantom. V kostole som sa cítil ako doma, rád som tam chodil a slúžil pri oltári. Pomyslenie

na kňazské povolanie vo mne zosilnelo počas štúdií na strednej škole. Mal som pred sebou dobré vzory kňazského povolania: pána farára a jeho kaplánov, atď. Potom som sa rozhodol, rodičia mi nebránili, no, mali určité obavy, či celé toto u mňa nie je len nepremysleným vzplanutím? Či som si vedomý, do čoho idem, čo to všetko so sebou prináša? Aby som ich upokojil, podal som si prihlášky na dve univerzity, na odbor chémie a na katolícku teológiu. Aj niektorí moji učitelia boli prekvapení. Asi to bolo tým, že už v tom období sa sotva niekto hŕnul do služby pre Pána podľa vzoru Krista. Ja som však bol presvedčený o tom, čo chcem, a aj keď by zo mňa pravdepodobne bol aj dobrý chemik či farmaceut, volanie Boha bolo vo mne už vtedy také silné, že som netúžil po ničom inom, než stať sa kňazom. Neodradilo ma ani to, že po maďarských školách som sa musel všetko učiť po slovensky, ani to, že som musel bývať v kňazskom kolégiu spolu s ostatnými študentmi teológie. Túžba po tomto povolaní bola vo mne taká silná, že ma neodradili nijaké ťažkosti. A tak sa zo mňa stal začínajúci kňaz, v jubilejnom roku 2000, v bratislavskom seminári, kde som sa ešte viac posilnil vo svojej viere pod vedením svojich vzorov, a chystal som sa byť vzorným kňazom. Moji kňazskí predchodcovia viackrát zdôrazňovali, že študujeme vlastne dve vysoké školy: kňazský seminár, ktorý nás vedie k duchovnej očiste a chystaniu sa na budúce kňazské povolanie (spoločné monológy, sväté omše, blahoslavenie sviatostí, rozjímanie, ruženec, duchovné dni, duchovné cvičenia, atď.), a teológiu samotnú (vedu o Bohu), ktorá prehľbuje našu vieru. Je veľmi dôležité, aby sme teológiu nevnímali ako suchú vedu, ale aby sme sa prostredníctvom nej snažili čo najviac a s láskou spoznať Boha i Krista. Napokon, koncom piateho ročníka štúdia, 18. júna 2005, som sa stal diakonom a o rok neskôr, 17. júna 2006, som bol vysvätený za kňaza – v Bratislave, v Dóme sv. Martina, v rámci vtedajšej Bratislavskej – Trnavskej arcidiecézy. 24. júna 2006, v deň oslávania narodenia Jána Krstiteľa, som predviedol svoju prvú slávnostnú svätú omšu, a to vo farnosti svojho rodného mesta.

— Kedy vo Vás definitívne dozrelo presvedčenie o tom, že stať sa kňazom je pravou cestou pre Vás?

Každé pozvanie sa spája s príbehom, v ktorom vystupuje niekto láskavý, kto pozýva a ten, kto na pozvanie odpovedá. Pozvanie Pána má vždy konkrétne znamenia, ktoré sa dajú rozoznať. Že ako? Prostredníctvom modlitieb, slávania sviatostí, spovedí, rozprávania sa s duchovnými, i v tichu a rozjímaní, no dokonca aj v samotnom svete, v ktorom študujeme a pracujeme. To všetko nám dopomôže k tomu, aby sme spoznali volanie Pána Boha! Len je potrebné otvoriť srdce pre Pána. Tak to bolo i so mnou. Mal som tak 7 – 8 rokov, keď so svojou babkou z otcovej strany som pravidelne navštevoval letné večerné sväté omše v bábškom kostole, na ktorých sa vždy v závere veriaci modlili za kňazov a kňazské povolanie, a mne z toho v mysli vrelo zostala reč Ježišova: „Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu!“ (Lk 10,2). Ako dieťa som tomu ešte celkom nerozumel, ba ani som netušil, aký veľký vplyv to bude mať na moje rozhodnutie stať sa kňazom. Aj preto si tak veľmi ctím to krásne pamätné miesto Krvavé slzy roniacej bábškej Panny Márie.

Ako som spomenul, sú konkrétne povestné chvíle, znamenia a situácie, prostredníctvom ktorých to pozvanie dostávame, a to sa v nás časom zosilní. Tak to bolo i so mnou. Oveľa neskôr sa potom stalo, keď ma veľmi zaujala ďalšia reč Pána Ježiša. Do daru som dostal jednu kartu s výrokom: „Poďte za mnou a urobím vás rybármi ľudí!“ (Mt 4,19). Vtedy som pocítil, že je to konkrétne pozvanie Pána Ježiša, nasmerované na mňa. Totiž, tú kartu som dostal do daru spôsobom, že som nevidel, čo je tam napísané, mal som si len naslepo vybrať jednu kartu. Mal som tak 14 – 15 rokov. Pomyslel som si, že Ježiš sa ku mne prihovára aj týmto spôsobom, že mi hovorí: aj, na teba som myslel, poď, nasleduj ma. Potom vo mne myšlienka na kňazské povolanie ešte viac zosilnela.

Nasledovanie Krista je úlohou každého človeka, no len málo nás je tých, ktorí sú jeho priamymi nasledovníkmi. Lévi, neskôr apoštol Matúš, ktorému Ježiš povedal: „Nasleduj ma!“, vstal a nasledoval ho. Niektorí idú ihneď, a druhí zas špekulujú, resp. ani nechcú, ako ten bohatý chlapec, ktorého poznáme zo Svätého Písma. Prečo? Pretože na to musel najprv i Matúš zanechať za sebou všetko. Prácu, rodinu, dokonca aj priateľov. Pre spomínaného bohatého chlapca, v ktorom Ježiš videl potenciál, bolo najväčším problémom zanechať majetok.

A tak to je i dnes, pretože sa bojíme, nechceme dať Ježišovi nič, neuvedomujeme si, že on nám to všetko niekoľkonásobne vynahradí. Preto sa i dnes boja ľudia záväzkov, či ide o manželstvo, či o kňazské povolanie, či o mníšsky život, atď. Ibaže Pán Boh volá i dnes veľa mladých ľudí, no tí buď žijú v negatívnom prostredí, kde nie sú schopní počuť Jeho hlas, alebo nespoznajú to volanie, či boja sa zaviazat'. Môže byť i to, že sa nemodlíme dostatočne za to, aby Pán oslovil niekoho aj z našich rodín a farností. Keď niekoho volá Ježiš ku kňazskému povolaniu, robí tak preto, lebo chce byť vo svete vnímaným. Istý duchovný spisovateľ sa o tom vyjadril veľmi výstižne: kňaz žije vo farnosti sám preto, aby druhí nežili sami, teda bez Ježiša Krista. V tom je veľká pravda. A to je veľká zodpovednosť, výzva, no zároveň aj radosť. Táto služba je vo svete jedinečná.

– Kto boli vašimi vzormi, ktorí Vám pomohli pri uskutočnení životných plánov?

Ako prvého musím spomenúť Sándora Barcseka, niekdajšieho nášho farára, pána preláta a dekana, ktorý ma sprevádzal mojou životnou cestou od krstu až po vysvätenie, ba dokonca jeho pôsobenie presahovalo celý môj život, keďže až 44 rokov bol prítomným v Šamoríne. V pánovi dekanovi som spoznal veľmi skromného, pokojného, čestného, precízneho a vrúcneho kňaza. Boli sme radi v jeho blízkosti, radi sme sa s ním rozprávali. Ako kňaz bol síce veľmi rázny, no rovnako aj veľmi ľudský, čo sa nám páčilo. Bol dostupným a ochotným. Veľmi si ho vážili všetci miestni, dnes sa tomu hovorí, že bol osobnosťou.

Nerobil nijaké zvláštne, výstredné veci, nijaké posty ako to robia mladí, a predsa si získal obdiv a lásku mnohých. Vynikal ako kňaz, svedník, duchovný vodca, učiteľ náboženskej výchovy, a aj ako človek. Aj on sa trápil nad všeličím, rovnako ako každý z nás, no snažil sa vytrvať. Kňaz nie vždy vidí ovocie svojej činnosti. Pán biskup Procházka povedal raz jednemu svojmu kňazovi, ktorý sa mu sťažoval, že nedokáže nič dosiahnuť so svojimi veriacimi: neposlal som ťa do tej komunity, aby si žal, ale aby si sadil. Ovocie práce pána dekana počas šamorínského pôsobenia sa začalo najviac rozvíjať asi po 36 rokoch, kedy sa v našej farnosti zrodilo 6 kňazských povolaní: Pál Myjavec, Zoltán Bodó, Tibor Nagy, András Bošňák, Tamás Pammer, a ja. A i keď sa dožil iba troch z nás, ktorí sa stali kňazmi, ja viem, že aj pri zvyšných troch sa vo veľkej miere zaslúžil o to, že si vybrali kňazské povolanie (aj oni boli jeho miništrantmi a duchovnými študentmi).

Ďalšou rozhodujúcou osobnosťou v mojom živote, ktorá na mňa dodnes vplýva, je Balázs Barsi, františkánsky duchovný. Má neuveriteľnú charizmu, naučil ma mnohému, keď som mal možnosť vidieť jeho učenie, rozjímanie, duchovné cvičenia a činnosti, to, ako úžasne jedná s veriacimi, ako si plní svoje povinnosti, ako žije vzorný mníšsky život v kláštore. Prvýkrát som ho stretol ako začínajúceho kňaza, a hoci sa zriedkavo stretávame osobne, vždy máme radosť zo spoločného jednania. Keďže duchovný otec Balázs sa v živote stretáva s veľkým počtom kňazov i laických veriacich, či už formou spovedí, a či duchovných cvičení a iných činností, pomyslel som si, že akiste na mňa dávno zabudol. Až raz pri jednom duchovnom cvičení, pri dedikácii jednej jeho knihy som sa ho spýtal: duchovný otec Balázs, spoznávaš ma, vieš kto som, a on len skromne povedal, že jasne, ako by som na teba mohol zabudnúť, modlím sa za teba, a následne aj písal do knihy, že duchovnému otcovi Gáborovi, ako znak mojej úcty a lásky, od otca Balázsa. Vždy som veľmi rád chodieval do Sümegu, hoci len na pár dní, k duchovnému otcovi Balázsovi a iným, rád som trávil čas s nimi v kláštore, na spoločných modlitbách, omšiach, posedeniach. Otec Balázs mi toho poskytol veľa, a veľa sa od neho učim i dodnes. Veľmi krásne prežíva svoje povolanie, je žiarivým vzorom, ako jasný lúč svetla v jeho živote Ježiš Kristus, náš Majster, a dá sa ním viesť každý deň. Ja sa ešte mám čo učiť, aby som mu v tomto siahal po päty. Bolo by tak úžasné, keby sme to neboli my, ktorí iným chýbame, ale keby to bol Pán Ježiš, ktorý by im chýbal v nás. Vtedy konáme správne, ak nebudujeme životy veriacich podľa seba, ale jedine podľa Ježiša Krista, pretože my tu nie sme na to, aby sme hlásali seba, ale aby sme hlásali Krista.

– Počas štúdií to bolo ako, kto boli spolužiaci a spolupútnici duchovného otca Gábara, s ktorými sa pripravoval na toto ušľachtilé, no zároveň i ťažké povolanie?

V roku 2000 som sa dostal na kňazský seminár do Bratislavy, kde som sa spolu s dvoma maďarskými bratmi – Lászlóom Schrankom z Babindolu a Márkom Ďurásom z Bratislavy – Vrakune, vybral na cestu za kňazským povolaním. 18. júna 2005 v Bratislave sme boli všetci traja vysvätení za diakonov, a potom 17. júna 2006 nás vysvätil za kňazov pán biskup János Orosch, vtedajší pomocný biskup vtedajšej Bratislavskej – Trnavskej arcidiecézy. Potom sme boli kaplánmi, a neskôr sme sa stali farármi. 14. februára 2008, po úprave diecéznych hraníc, som spolu s otcom Lászlóom začal pôsobiť na území Bratislavskej arcidiecézy, on je teraz farárom v Báci, kým otec Márk pôsobil na území Nitrianskej arcidiecézy, potom bol niekoľko rokov duchovným v Rakúsku, no od júla tohto roka sa opäť vrátil na územie Nitrianskej arcidiecézy. Pochopiteľne, vzťahy s otcom Lászlóom sú pevnejšie, keďže máme k sebe bližšie a pravidelne sme aj v kontakte, no aj s otcom Márkom sa nám občas podarí stretnúť. Často myslím aj na neho, aj napriek tomu, že sme od seba ďalej. Roky spoločného seminára v nás upevnili bratstvo, ktoré voči sebe pociťujeme dodnes.

– Po kňazskej vysviacke ste slúžili vo viacerých komunitách. Ktoré to boli?

Keď som sa stal diakonom, vykonával som letné duchovné cvičenia v Gabčíkove, pri pánovi farárovi Attilovi Józsovi, potom som trávil čas na farách v Bake a Hornom Bare, pri pánovi farárovi Jánosovi Karaffovi, počas vianočných sviatkov som cvičil v Lejniciah, pri pánovi farárovi Jenőovi Matusovi, a veľkonočné sviatky som strávil doma, v Šamoríne. Ako duchovný som slúžil v štyroch cirkevných komunitách, a vlastne slúžim dodnes. Mojou prvou zastávkou, v kaplánskom období, bola Dunajská Streda, ktorá mala na mňa veľký vplyv, je to totiž také, ako s prvou láskou. Spoznal som tam veriacich, ktorí si ma uzavreli do svojho srdca, a postupne som spoznával i tamojšie laické komunity: spoločenstvo rodín, Máriinu légiu, Modlitby matiek, Františkánsky svetský rád, Spolok mládeže, atď. Návšteva chorých v nemocnici každý týždeň, ako aj návšteva domovov dôchodcov každý mesiac, patrili medzi moje pravidelné povinnosti. Na život v sivatosti sme pripravovali tak nových pokrstených, ako aj tých, ktorí prijímali prvé sväté prijímanie, zúčastnili sa birmovania, či vstupovali do sivatosti manželstva. Pravidelne sme slúžili omše, spovedali veriacich, boli sme tak duchovnými vodcami, ako aj učiteľmi náboženstva v školách. Patrili k nám obe dcérske fary v Malých i Veľkých Dvorníkoch, ako aj Žitnoostrovská diecéza. Mal som šťastie, že som sa dostal pod ruky pána dekana Róberta Kissa, pretože on bol s nami veľmi trpezlivý. Môžem povedať, že tamojším veriacim vďačím za veľa, a myslím na nich s láskou a modlitbami. Po roku som sa dostal do Senca, k pánovi dekanovi Viliamovi Michalovičovi ako kaplán, kde som slúžil rok a tri mesiace, predovšetkým v týchto komunitách: Senec, Tureň, Boldog a Reca. No toto je už celkom iná oblasť, než Žitný ostrov. Ľudia sú tu veľmi silní vo viere, majú väčšie duchovné potreby, pamätám si, koľko veľa omší a spovedí som u nich vykonával. V tomto kedysi maďarskom meste síce dnes Maďari patria medzi menšinu, no veľmi lipnú na svojich koreňoch, na rodnej krajine, viere, kostoloch a na svojich duchovných taktiež. Aj tu som vyučoval náboženskú výchovu. Veriaci tu boli veľmi vďační a lojálni. I na nich myslím veľmi vďačne a zahŕňam ich do svojich modlitieb.

Potom, 1. októbra 2008, som bol povolaný na svoju prvú farskú službu, do Horného Baru. Toto bol úplne iný život, než ten kaplánsky. Dostal som sa do hĺbín života. Najprv bolo potrebné dať do poriadku farskú budovu, pretože bola neobývateľná, a potom bolo mojou povinnosťou spoznať a obľúbiť si svojich veriacich. Musel som zorganizovať miestnu komunitu veriacich, bolo potrebné prinavrátiť ich do správnych kresťanských zvykov, pretože asi 9 – 10 rokov toho veľa nezažili, čo sa týka pravého cirkevného fungovania, totiž okrem jednej omše počas pracovného týždňa a jednej nedeľnej omše toho veľa duchovného praktizovania nezažili. Tu je vidno, aký dôležitý je duchovný vodca v komunite. A síce som nemal ešte ani poriadnu strechu nad hlavou, asi 10 mesiacov som pendloval denne do Horného Baru, najprv z Holíc, potom zo Šamorína, aj tak som sa s radosťou pustil do

tejto neľahkej úlohy. Dve komunity – Horný Bar a Šuľany patrili ku mne, a potom neskôr i Kyselica. Snažil som sa vykonávať svoje povinnosti duchovného otca svedomito, no dodnes mi napadne, že som mohol toho urobiť i viac.

Potom, 1. júla 2014, ma môj hlavný duchovný vodca poslal do Holíc, a takto som sa dostal k vám, hoci som ešte tri roky popritom staral aj o faru v Hornom Bare. Tu azda nemusím opisovať svoju prácu duchovného, veď vy to viete, cítite, vidíte a počujete. Nerobím to dokonale, veď toho je schopný iba sám Pán Boh, no snažím sa.

- Aký vplyv mali rozličné cirkevné komunity na Vaše kňazské povolanie?

Aj krása poľných kvetov spočíva v tom, že sa navzájom odlišujú, i keď sú na rovnakom mieste. Naša katolícka cirkev je tiež ako to pole, ktorého pestrosť sa preukáže v duchovných hnutiach, komunitách, no nesmieme zabudnúť: základy našej viery spočívajú jedine v Ježišovi Kristovi, a na to nemôžeme zabúdať. Aj napriek pestrosti bojujeme za spoločný cieľ, pretože všetko sa sústreďuje do osoby Ježiša Krista. Musíme sa snažiť lepšie ho spoznať a nadobudnúť s ním osobný vzťah. Pokiaľ všetci rozliční veriaci našej cirkvi budú vidieť Kristovu tvár v Eucharistii (vo Sviatosti Oltárnej), pokiaľ s ním zostanú a z neho žijú, a čerpajú zo sviatosti silu, tak sa ich život bude uberať tým správnym smerom. Musíme zostať v blízkosti Ježiša, budujme teda náš vzťah s ním.

– Je známe, že otec Gábor rád spieva. Aj svojich veriacich naučil spievať veľa cirkevných piesní. Odkiaľ sa v ňom berie láska k hudbe?

Okrem pána dekana Barcseka boli aj skvelí kapláni, jedným z nich bol otec Attila Józsa, ktorý sa postaral o to, aby som si obľúbil gregoriánsky chorál, no vo všeobecnosti sväte piesne, hudba a krásna liturgia, v ktorých je on skvelý majster, sa vďaka nemu upevnili i vo mne. Ďalším, kto vo mne upevnil majstrovstvo svätej hudby a liturgie, bol už spomínaný otec Balázs Barsi. Rád by som tu taktiež pripomenul jednu z viet, ktoré vyslovil svätý Augustín: kto pekne spieva, ten, akoby sa dvakrát modlil. Zoltán Kodály zasa veril, že hlas, pieseň a hudba je vrytá v každom z nás, práve tak, ako je dané, že sme sa narodili ako Maďari, a to sa nezmení, kdekoľvek sa práve nachádzame. Preto hovorieval: Spievať vie každý, kto rozpráva, a každého je možné naučiť spievať. Na základe toho sa snažím povzbudzovať aj ja veriacich, s väčším alebo menším úspechom. Viete, je to aj otázka vôle. Naším mottom je: čo nevieme, to sa naučíme.

– Od roku 2014 vykonávate svoju kňazskú službu v Holiciach. Čo ste počas uplynulých rokov pokladali za najdôležitejšiu úlohu v živote miestneho cirkevného spoločenstva, ktorú by bolo dobré uskutočniť?

Pokladám za svoje poslanie, aby som sa podieľal na živote miestneho spoločenstva, v živote rodín i jednotlivcov. Aby som bol proste dostupný pre každého, kto ma potrebuje, a ktorých duchovné potreby som bol povolaný uskutočniť, z poverenia pána biskupa. Vždy som sa snažil pocítiť svojou prítomnosťou tých, ktorí ma pozvali na akékoľvek rodinné oslavy či posedenia, resp. besedy. Včera na striebornej omši, pri kázni som počul, že veriaci a vlastne všeobecne ľudia neočakávajú od kňaza, aby bol kamarátom, ale to, aby bol duchovným otcom, ku ktorému sa môžu utiekať so svojimi starosťami, a s ktorým sa túžia stretnúť a porozprávať ako s duchovným. Nie je teda mojou prioritou renovácia budov farnosti, hoci aj toto je nevyhnutnou úlohou (tu pripomeniem, že niektorí sa domnievajú, že ak je kostol renovovaný, tak daný kňaz vlastne urobil všetko pre danú komunitu, no to nie je vždy pravda, pretože nie vždy to značí aj prehlbenie duchovnosti v spoločenstve). Ak je to možné, tak sa pred svätými omšami a slávnosťami rád venujem príprave komunity na naše spoločné stretnutie s Ježišom Kristom. Kto ma pozná, ten vie, že v kostole sa nezameriavam iba na svätú omšu, i keď tá je vlastne stredobodom pozornosti, no rád sa chystám na slávnosť aj modlitbami. Aj tak sa nedá vhuľnúť do svätej omše bez prípravy. Preto pokladám za dôležité, aby boli pred svätou omšou pravidelné spovede, tiché rozjímania, ako aj spoločné modlitby. Nie je mi veľmi po chuti ono povestné slovné šafarenie pred kostolom v čase nadchádzajúcej svätej omše, najmä, ak sa ostatní modlia vo vnútri, totiž podľa mňa, na svätú omšu je potrebné prísť včas, a čo je ešte dôležitejšie, je potrebné sa pripojiť k spoločnej modlitbe.

– Časom sa uskutočnili mnohé projekty ohľadom renovácie kostola, ktoré ste iniciovali za uplynulých 8 rokov. O aké projekty ide?

Povedal by som to len v skratke, pretože nerád by som, aby to vyznelo ako samochvála:

- Renovácia vode odolnosti stien kostola pomocou chemického injektovania, 2022
- Zavedenie elektrickej energie pri našich zvonoch, podlažie a renovácia schodov, 2020 – 2021
- Reštaurovanie svätyne a oblokov kostolnej lode z olovnatého skla, 2020 – 2021
- Renovácia strechy, 2020
- Renovácia kříža z tepaného železa (nad svätyňou) a renovácia dvier z tepaného železa a plechu v oblasti strechy, 2020
- Výskum steny kostolnej lode a jej reštaurovanie, 2019-2020
- Nová zvuková technika, 2019
- Zmapovanie vlhkosti a rozkladu dusičnanov v stenách, vypracovanie projektu o zabezpečení vode odolnosti budovy, 2019
- Nové osvetlenie, 2018, 2020
- Reštaurátorské zmapovanie stien, 2018
- Reštaurovanie gotickej svätyne a fresiek, 2018
- Reštaurátorský výskum, resp. reštaurovanie gotických výklenkov, 2017–2018
- Ochranný výskum pamiatok /z hľadiska architektonickej histórie i kultúry umenia/, 2017
- Príprava plánu budovy kostola, 2017)
- Reštaurátorský výskum, resp. reštaurovanie sochy Immaculata pred budovou kostola, 2015 – 2016
- Reštaurovanie kostolných sôch, křížov, liturgických predmetov a príprava drevených konzolových stolíkov, svätého trónu, večných svietnikov a křížov Kalvárie, 2017-2020

– Akiste máte plány aj do budúcnosti. Prezradili by ste nám niektoré?

Postupné renovovanie farského kostola:

- renovácia vode odolnosti stien kostola chemickým injektovaním a reštaurovanie povrchov
- odvod dažďovej vody do zberných kanálov
- renovácia kostolnej lode: podlažie, historické výskumy, lavice, nový systém kúrenia, chór, organ a okenná ružica s olovnatým sklom
- vymalovanie interiéru kostola
- vymalovanie exteriéru kostola

Veru, je čo robiť aj z duchovnej stránky, renovovanie vecí je síce potrebné, no mali by sme klásť dôraz i na duchovnú obnovu.

Ďakujeme otcovi Gáborovi za krásne a zážitkové interview.

V mene redakcie obecného časopisu by sme radi pozdravili nášho drahého jubilanta aj veršom od Márie Bali: Koleda radosti. Prosíme o Božie požehnanie pre jeho služby do budúcnosti a prajeme mu pevné zdravie, veľa sily a bohaté, milosti plné ďalšie roky v našom cirkevnom spoločenstve.

Mária Bali:

Koleda radosti

Nech Pán Boh hojne milosť dáva,

A ten, kto je v Jeho mene vysvätený, nech je posilnený.

Nech sa jeho duša v boji života posilní

Za najušľachtilejších nech mu srdce horí,

Nech nájde balzam na dušu uprostred starostí

Ticho rozjímajúc, keď sa mlkvo modlí.

Keď počuje Stvoriteľa v každom šume listia,

A vníma Ho v zlatých lúčoch slnka.

Prosby milujúcich a vďačných veriacich

Nech oázou sú mu pri životnej púti.

Ako dobrý pastier, tak nech bráni a vedie ovečky svoje,

Aby vyslúžil si od Nášho Otca svoje večné šťastie

Zo života našej farnosti

24.04.2022 – 2. veľkonočná nedeľa

Túto nedeľu nazývame aj ako Biela nedeľa alebo Nedeľa Božieho milosrdenstva. O 15,00 pán farár v našom kostole celebroidal uctievanie sviatosti Božieho milosrdenstva, potom nasledovala pobožnosť Posvätenia pšenice.

26.04.2022 – členovia komunít fungujúcich na území farnosti v Holiciach (vrátane filiálnych) po večernej svätej omši blahoželali pánovi farárovi Gáborovi, pri príležitosti jeho 40. narodenín.

29.04.2022 – Omša vďakyvzdania za náš duchovný otec.

V tento deň mal pán ctihodný Gábor Jankó, farár našej obce 40 rokov. Mohli sme sa zúčastniť na omši vďakyvzdania, na ktorej pri príležitosti tohto významného dňa mu v mene Samosprávy obce Holice blahoželal starosta obce Lajos Iván, potom sme sa modlili za neho, aby ho Boh ešte mnoho-mnogo rokov udržal v dobrej sile a zdraví v okruhu jeho veriacich.

01.05.2022 - Hudobný súbor Crux

Skupina Crux usporiadala koncert na nedeľnej svätej omši, o 11,00. Svojimi spevmi a hudobnými nástrojmi skrášlili 3. veľkonočnú nedeľu.

02.05.2022 - Acies

Prezídium Kúrie Kráľovnej apoštolov v Holiciach 2. mája oslávil najväčší sviatok Máriinej légie, Acies - a zároveň aj storočnicu založenia Máriinej légie.

08.05.2022 – Nedeľa Dobrého pastiera

8. mája, v Nedeľu Dobrého pastiera už 33-krát zorganizovali Komárňanský modlitebný deň, na ktorom sa veriaci modlili za profesie farárov a rehoľníkov, resp. za maďarského hlavného pastiera,

13.05.2022 Báč-Svätý Anton

13. mája, v piatok, v deň výročia zjavenia Panny Márie vo Fatime sme sa mohli modliť a umierňovať pre svetový mier.

22.05.2022 – Zlaté Klasy

Opäť sme mohli cestovať do Zlatých Klasov, na odpust sv. Rity, lebo pandémie to už nám dovolila. Z Holíc sme išli autobusom, no niektorí z nás prišli pešo, so skupinou peších pútnikov, vedúcim ktorej bol Richárd Méhes.

25.09.2022 - Prvé sväté prijímanie

29. mája, v nedeľu prijalo oltárnu sviatosť 24 malých detí. Deti sa pekne pripravili, absolvovali svoju svätú spoveď a s napätím čakali na nedeľu.

05.06.2022 – Stará Gala

V Svätodušnú nedeľu v Starej Gale, pri kaplnke každoročne zorganizujeme modlitebnú hodinu.

16.06.2022 Sviatok Božieho tela

Hlavným sviatkom Svätého Tela a Krvi Pána v katolíckej cirkvi je sviatok Oltárnej sviatosti. Cieľom sviatku je

slávnostné vierovyznanie eucharistického Ježiša, najatraktívnejším prvkom ktorého je procesia.

26.06.2022 – Birmovanie

26. júna, v nedeľu predpoludní sviatosť birmovania prijalo 34 žiakov.

Zostavila: Irén Bohony

Zo života základnej školy

Rodinný deň v základnej škole v Holiciach

3. júna v tomto roku, po dvojročnej pauze, sa nám opäť podarilo zorganizovať Rodinný deň v Základnej škole v Holiciach, za účelom založenia tradície. Už mesiace sme plánovali a organizovali programy, kým nakoniec prišiel ten veľký deň. O 11:00 deti mohli privítať prekvapujúceho hosťa. Prišiel k nám Zsolt Kalmár, reprezentant Maďarska vo futbale, kapitán tímu DAC, na neformálny rozhovor a autogramiádu. nášho milého hosťa privítali najprv žiaci našej školy, následne mu mohli položiť otázky o živote futbalistu a o jeho životnej dráhe. Následne každý záujemca dostal autogram na fotku, šál, dres alebo si mohol vyhotoviť spoločnú fotku so známym futbalistom. To stretnutie zostane veľmi milým zážitkom pre každého z nás.

O 12.00 hodine na prízemnej chodbe a dvore školy začali pracovať rodičia na vopred pripravených „stánkoch“. Pred niekoľkými týždňami sme totiž oznámili dva programy pre rodičov. Jedným z nich bola súťaž vo varení, do ktorej sa mohli prihlásiť družstvá rodičov, s ľubovoľným, nimi vybraným jedlom, ktoré museli pripraviť na mieste. Druhý program predstavil súťaž v pečení zákuskov, do ktorej sa

mohol prihlásiť každý rodič so svojim menom a hotové zákusky sme zbierali od rána na chodbe školy. Tu našiel svoje miesto aj „roh osviežujúcich nápojov“, kde sa dala kúpiť kofola, sódová voda a limonády s rôznymi príchutami.

Programy pre deti sa začali o druhej v popoludní, na dvore školy. Nafukovací hrad, rôzne remeselné činnosti, maľovanie na tvár, trblietavé tetovanie, pletenie vlasov, viac druhov spoločenských hier, šašo s balónikmi a mačka vo vreci na konci neodmysliteľnej „hry s plánom činností“ - to všetko slúžilo na účely zabávania detí. Rodičov čakal tím merajúci zdravie, dievčatá a ženy mohli získať novú šminku a rady súvisiace s líčením.

Medzičasom v kotloch, rúrach a kotlíkoch sa pripravovali jedlá rôzneho druhu: guláš z diviny, rybárska polievka, segedínsky guláš, zemiakový paprikáš, fazuľový guláš s kolienkom, hamburger, marinované kuracie prsia s hranolčekmi, langoš, vafle. A na chodbe školy porota zostavená z kuchárov školskej jedálne ochutnala viac ako 40 druhov zákusiek a pokúsila sa vybrať 3 najchutnejšie klasické a 1 bezlepkové a bezlaktóзовé „dielo“. Následne každý si mohol kúpiť a ochutnať chutné sladkosti. Vyhlásenie výsledkov súťaže v pečení zákuskov sa uskutočnilo o 16:00 popoludní a pyšné mamičky si mohli prevziať svoje ocenenia.

Do pol piatej boli na dvore hotové všetky jedlá a medzičasom prišla aj porota zostavená z dvoch „hostujúcich“ kuchárov. Pri ohodnotení - z dôvodu rôznorodosti jedál - porota udelila 3 prvé miesta. Víťazmi sa stali: segedínsky guláš rodičov reprezentujúcich triedu 1.B, guláš z diviny pripravený rodičmi tretiakov a langoš rodičov štvrtákov. No skutočnými víťazmi sa stali deti, lebo žiaci 1.B, 3. a 4. triedy - vďaka ich aktívnym rodičom - získali voľný deň, v nimi vybranom termíne.

Následne, na 17:30 prišla skupina „Motoristov zo Žitného ostrova“, členovia ktorej po prezentácii očarujúcich motoriek odviezli ochotné deti a dospelých na skúšobnú jazdu.

Medzičasom, do vyžrebovania výhier v tombole ohlásenej na 19:00 hodinu, sa minuli rodičmi pripravené chutné jedlá a vynikajúce zákusky pripravené rodičmi, tým pádom sme mohli vyhlásiť aj cenu divákov v súťaži v pečení zákusiek.

V tombole sme vyžrebovali niekoľko menších výhier a jednu hlavnú cenu. Dúfame, že hlavná cena - záhradný gril - bude už v blízkej budúcnosti dobre slúžiť v rukách výhercu.

Večer sme s radosťou skonštatovali, že vďaka veľkému počtu spoluúčinkujúcich sme mali úspešný deň. Ďakujeme všetkým pomocníkom, spoluúčinkujúcim a účastníkom za to, že svojou prácou, pomocou a účasťou sa prispeli k úspechu nášho Rodinného dňa.

Anikó Trencsik
riaditeľka školy

Jarné programy ZŠ

Deň poézie

11. apríla 2022 sme v našej škole si pripomenuli deň poézie. Žiaci jednotlivých tried zhotovili plagáty, ktoré v tento deň

umiestnili na plote školy. Tieto rôznorodé a veľmi vtipné plagáty zdobili hlavnú ulicu našej obce niekoľko týždňov. Pre túto príležitosť sme zhotovili aj krátky film s recitáciami detí, ktoré sa dajú vidieť na Facebookovej stránke základnej školy.

Okrem toho na Deň poézie sme pre žiakov 7., 8. a 9. triedy vyhlásili literárnu a historickú súťaž. Prihlásených 5 družstiev boli súčasťou veľmi napínavej a úspešnej súťaže.

Deň otvorených dverí v škole

V tomto roku sa nám opäť podarilo pozvať budúcich prváčikov a ich rodičov do školy, na menšie zoznamovanie, spoločnú hru a zaujímavé činnosti. V posledný deň pred veľkonočnými prázdninami chodbu školy zaplnila veselosť. Naši žiaci privítali budúcich prváčikov krátkym programom, potom každý z nich mohol vlastnoručne zhotoviť nejaké veľkonočné prekvapenie.

Privítanie matiek v škole

6. mája sme na chodbe školy privítali matky. Žiaci prvého stupňa a piataci na túto príležitosť pripravili pestrý program.

Predtým každý účastník pozval svoju mamičku, babičku pozvánkou na osobu. Na konci programu každý účinkujúci prekvapil svoju matku malým darčekom.

Matematická súťaž „Bala“

Po dvojnásobnej prestávke v tomto roku sme opäť zorganizovali matematickú

súťaž „Bala“. Na súťaži usporiadanej 25. mája svoje vedomosti si navzájom porovnali 43 žiakov, podľa ročníkov. Vyhodnotenie súťaže sa uskutoční, na ktorom ocenenia pre najlepších odovzdá zakladateľ a sponzor súťaže, Ing. László Német a jeho manželka, Hajnalka.

Rozprávková záhrada v škole

Náš starý plán sa zrealizoval vtedy, keď na konci mája, v predzáhradke školy, na mieste starej, nefungujúcej fontány z byliniek a farebných kvetov sme vytvorili školský park. Nepodarilo by sa nám uskutočniť náš starý sen, ak by sa nezjednotili mnohí rodičia, deti a pedagógovia.

V jedno piatkové popoludnie realizáciu školskej „Rozprávkovej záhrady“ začali a dokončili: Marianna Fröhwald Álló a

György Fröhwald
Kriszina Czére a Zsolt Czére
József Cséfalvay
Tamás Csánó
Viktor Túry
Péter Pecsuk
učitelia a deti
Samospráva obce Holice

Každý ju môže obdivovať, takže dajme na ňu pozor!

Ďakujeme!

Momentky zo života škôlkarov z Veľkej Budafy

Naše materské škôlky

Máj je najkrajší mesiac jari, nie náhodou oslavujeme aj deň matiek v tomto krásnom mesiaci. Úcta voči matkám v dnešných časoch je dôležitejšia, ako hocikedy predtým. Naše materské školy privítali matky v rámci menšieho programu. Prvého júna sme oslávili Deň detí. Deti sa v obidvoch škôlkach zabávali veľmi dobre. Mali k dispozícii rôzne hry, preteky s prekážkami a okrem nich deti čakalo aj bábkové divadlo a skákací hrad.

Život škôlky v Kostolnej Gale v obrazoch

Činnosti MŠ vo Veľkej Budafe

Charitatívny ples pre škôlkarov!

„Nech dieťa behá
po závane snov,

Po lietajúcich
zlatých motýľov!
Nech jeho pohľad
bude veselý ako jar,
Nech jeho ústa
spievajú ako
nebeské zvončeky!“

V mene pedagógov
škôlky by sme si
chceli vyjadriť našu
vďaku a uznanie tým
milým rodičom,

ktorí bez ohľadu na čas a energiu zorganizovali už tradičný Ples škôlky.

Je nám potešením, že naši hostia nás opäť poctili svojou prítomnosťou, aj tým dokazujúc ich podporu smerom k našej malej škôlkarskej komunite. Na podujatí zorganizovanom Rodičovským združením fungujúcim pri Materskej škole „Micimackó“ v Budafe sme mohli spoločne zabávať v priateľstve a súdržnosti, zabúdajúc na každodenné starosti. Pripravu podujatia a súvisiacu prácu charakterizovalo veľké spojenie a nadšenie ľudí. My, pedagógovia škôlky sme šťastné za to, že súdržná komunita rodičov, bez ohľadu na množstvo času a energie, vybrala svoj podiel z úloh. V záujme svojich detí sú ochotní prijať obeť - pomôcť, za čo im patrí vďaka. Z tržby tohto charitatívneho plesu by sme chceli rozšíriť prostriedky a hračky potrebné pre činnosti našich škôlkarov, prispievajúc aj tým k mnohostrannému vývoju ich osobnosti. Podpora, ktorú sme dostali v záujme realizácie plesu, je vzorová a povzbudivá. Chceli by sme vyjadriť našu vďaku členom rodičovskej komunity fungujúcej pri škôlke, samospráve obce a každému, kto nás podporil - formou prípravných prác alebo kúpou sponzorských lístkov, ponúknutím výhier do tomboly a materiálnym príspevkom. Vďaka patrí aj servírujúcemu personálu, ktorý pracoval tiež na charitatívnom základe.

Chcela by som vyjadriť moju vďačnosť tým milým mamičkám a oteckom, ktorí pracovali na skrášlení dvora materskej školy - alebo prácou, alebo darovaním hračiek - na veľkú radosť našich detí.

Ako motto by som chcela citovať slová matky Terezy: „Nie je dôležité to, koľko dáme, ale to, že to robíme s láskou“.

Katalin Cséfalvay

Po stopách jednej rekonštrukcie kostola

Holice už aj pred mnohými storočiami mali svoj kostol, čo dokazuje aj ich prírnenie „Kostolná“ („Egyház“). Zároveň však kostol v Holiciach - podobne ako väčšina stredovekých budov - sa nezachoval v jeho pôvodnej podobe. Mnohokrát ho zrekonštruovali, zmenili jeho fasádu a štylistické prvky. Posledná veľká zmena bola realizovaná okolo 1899 a v r. 2015 *duchovný otec Gábor Jankó*, farár nášho kostola začal s veľkou reštauráciou, ktorá trvá až do dnešného dňa.

Farský kostol posvätený na počesť apoštolov sv. Petra a Pavla postavili v neskororománskom štýle, koncom 12. a v 1. polovici 13. storočia. Prvýkrát figuruje v listinách z r. 1253. Románsky štýl môžeme zbadáť hlavne na fasáde kostola s kamennou vrchnou časťou a dvoma vežami.

Rímskokatolícky kostol sv. Petra a Pavla v Holiciach zo vzduchu. Skoršia reštaurácia kostola sa uskutočnila vo dvoch fázach. Prvý z nich mohol byť ten väčší zásah, ktorý zahŕňal prestavbu západnej fasády, realizáciu oporných pilierov a okien pozdĺžnej časti budovy, ako aj opätovným vybudovaním oblúkov svätyne.

V ďalšej fáze bola navýšená fasáda, čo prinieslo to, že celkový obraz budovy sa stal nezvyklejším, no znamenal návrat k skoršiemu stavu. Prvá, hlavná rekonštrukcia sa pravdepodobne skončila okolo 1899 a druhý zásah menšieho rozsahu sa uskutočnil pred r. 1915.

—Najprv sme skontaktovali Krajský pamiatkový úrad v Trnave a informovali sme ich, že chceme obnoviť kostol, nakoľko čas už na ňom zanechal svoju stopu – začína náš rozhovor *duchovný otec Gábor Jankó*. – Tam predpísali, aké výskumy musíme dať vykonať pred rekonštrukciou. Z hľadiska histórie umenia a architektúry sme potrebovali pamiatkový výskum.

Potom nasledoval reštaurátorský výskum budovy, následne archeologický výskum chrámovej lode, ako aj dendrochronologický výskum strešnej konštrukcie a veže. (Dendrochronológia je jediná taká metóda na určenie veku, ktorá aj dlhodobo dokáže zabezpečiť určenie absolútneho dátumu, s presnosťou jedného roka. - pozn. redaktora) My sme to všetko absolvovali.

– A výsledky výskumov priniesli nasledujúci krok?

- Vo výskumoch uviedli, ktoré sú tie renovačné práce, ktoré vyslovene musia riešiť reštaurátori a čo môžu urobiť umeleckí remeselníci. Počas pamiatkových výskumov z dôvodu charakteru steny boli vytvorené výskumné okná rôznej veľkosti a hĺbky. Pomocou týchto sondážnych okien sa dajú usúdiť jednotlivé periódy vymaľovania budovy, ako aj materiály farby a techniky maľby. **Sondáž sa uskutočnil tak na vnútornej, ako aj na vonkajšej strane budovy, pokúsili sa dostať až k pôvodnej, najspodnejšej vrstvy omietky.** Počas dokumentácie výskumníci využili aj materiály predchádzajúcich výskumov, porovnali si výsledky a s touto prácou súvisel aj výskum v archívoch. V minulosti sme totiž patrili pod ostrihomské arcibiskupstvo, tým pádom zápisnice o návštevhách našej farnosti sa nachádzajú v Primaciálnom archíve v Ostrihome, ktoré väčšinou boli napísané v latinčine, miestami po maďarsky. Všetky písomné materiály, ktoré sa dajú nájsť o kostole a súvisia s jeho minulosťou z hľadiska histórie umenia a architektúry, musia byť počas takého výskumu spracované.

Duchovný otec Gábor Jankó, vedúci farnosti v obci Holice V 2015 ste začali renováciu rímskokatolíckeho kostola sv. Petra a Pavla v Holiciach, aby mohol v obnovej podobe hlásať Božiu slávu.

– **Pokiaľ viem, v gotickej svätyni ste našli aj freskú z 13. a 14. storočia...**

– *Freska svätyně vznikli medzi 1270 a 1320, tieto sú najstaršie.* No k ďalším neoceniteľným hodnotám patrí aj gotický svätostánok (pastofórium) pochádzajúci z 15. storočia. Vyhотовili ho z otesaného kameňa a ozdobili ho najkrajšími ozdobnými motívami gotického vkusu: je tu sedíliá farára z 13. storočia, resp. ďalšie niky; jeden zostatok kamenného okna zachovaný z obdobia romantiky-gotiky a jeden náhrobný pomník (kamenný epitaf) z r. 1633. A súčasná baroková krstiteľnica kostola sa pochádza zo 17. storočia.

– **A čo všetko ste ešte našli v ostatných častiach kostola?**

– Počas výskumných prác v kostolnej lodi sa objavili ďalšie fresky. Tieto pochádzajú zo 14. storočia a nachádzajú sa na severnej strane kostolnej lode. *Na chóre môžeme vidieť zobrazenie dvoch ženských svätých, jeden z nich je s veľkou pravdepodobnosťou svätá Helena. A na západnej strane severského múru je zobrazená postava svätej Doroty, ktorú sme vedeli identifikovať na základe košíka v jej ruke.* Počas výskumu sme zistili,

že niekedy bola celá severná stena zdobená freskami, z ktorých, žiaľ, zostal len zlomok.

Na paralelnej južnej strane sme nenašli fresky. Vtedy to vôbec nebolo nezvyklé - severná stena bola chladnejšia, tým pádom maľovali na ňu. Ba dokonca v minulosti okenné otvory boli na severnej strane užšie, ako na južnej. Tým pádom slnečné lúče dokázali cez južné okná osvetliť fresky na severnej strane na väčšej ploche.

– **Tieto výsledky nie sú každodenné...**

– Nemôžeme sa sťažovať, hoci na začiatku som si myslel, že dokážeme objaviť viac fresiek. Pomocou menších sondážnych okien totiž sme našli rôzne tvary, tým pádom sme predpokladali, že na celej stene budú fresky. Žiaľ, našli sme len zlomok z nich. Pravdepodobne v plnom rozsahu sa nezachovali z dôvodu vlhkých stien, rozšírenia okenných otvorov, resp. rôznych iných zmien.

– Inak stopy po sondovaní sme našli aj na južnej strane, kde sme našli farebnú vrstvu a, hľadajúc fresky, sme vybúrali väčšiu plochu, no márne. Avšak je pozoruhodné fragment vchodového portálu na južnej stene, pochádzajúci z románskeho obdobia, ktorý naozaj bol zdobený časťou fresky - no už môžeme vidieť len fragmenty. Takže kostol v románskom období mal aj vchod z južnej strany, no nevieme, prečo ho zamurovali. Je zaujímavé, že oporné piliere na vonkajšej strane chrámovej lode nie sú gotické, len napodobňujú oporné piliere svätyně - ktoré však sú pôvodné! Z toho môžeme vydedukovať, že južná brána bola zamurovaná ešte predtým, ako bola chrámová loď obohatená vonkajšími opornými piliermi.

– Gotiku necharakterizoval lesk, ale veľmi pekné, bohato vytesané kamenné prvky. A náš svätostánok z hľadiska jeho vypracovania a veľkosti je vyslovene dominantnou gotickou budovou, málo takých sa zachovalo v Karpatskej kotline.

Boli zrekonštruované aj okná svätyně z olovnatého skla, na ktorých môžeme vidieť postavy kráľa sv. Štefana, sv. Alžbety z rodu Arpádovcov, sv. Jána Krstiteľa, sv. Jozefa a blahoslavenej Panny Márie z mesta Lourdes.

– **Hovorme trochu o samotnej reštaurácii.**

– Okrem iných boli zreštaurované aj okná kostolnej lode z olovnatého skla a okná svätyně dostali mliečne sklo. O svätyni by sme mali vedieť, že v období medzi 1936 a 1940 dostala farebné okná z olovnatého skla - s postavami kráľa sv. Štefana, sv. Alžbety z rodu Arpádovcov, sv. Jána Krstiteľa, sv. Jozefa a blahoslavenej Panny Márie z mesta Lourdes. Nepočítali s tým, že tam niekto ešte neskôr nájde fresko. **Farebným olovnatým sklom chceli zdôrazniť svätýňu, teraz však už ich intenzita potlačila stredoveké prvky a neoplývala priaznivo ani na objavené fresky.** Počas reštaurácie za okná svätyně z olovnatého skla bolo umiestnené mliečne sklo, tým pádom prichádzajúce svetlo bolo utlmené. Štyri okná z olovnatého skla v kostolnej lodi s modrou farbou pozadia boli vymenené za katedrálové sklo, ktoré je ploché sklo, t.j. prepustí svetlo, ale nedá sa vidieť cez neho.

– **Boli reštaurované aj sochy a náboženské predmety?**

– Áno, boli reštaurované aj náboženské predmety kostola, sochy svätých a dva korpusy Krista.

Pod sochy boli umiestnené nové drevené konzoly nosiace sochy, boli renovované križe stácie, gotické večné svetlo a gotický trón sviatostí.

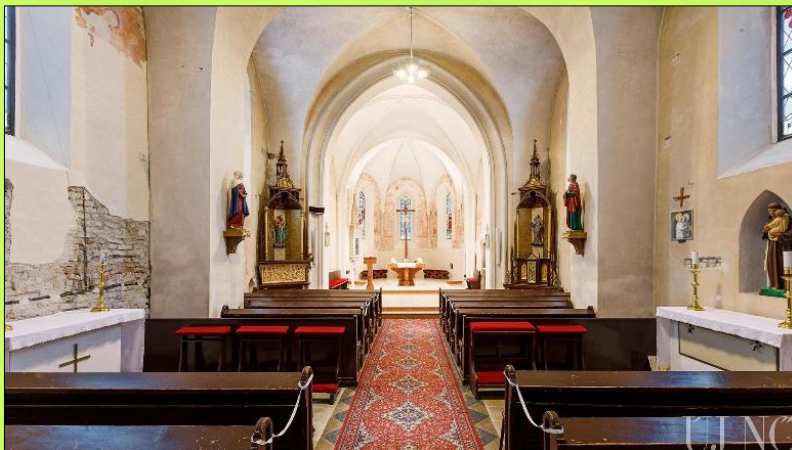
– **Situácia vzniknutá z dôvodu koronavírusu obmedzila nejakým spôsobom tieto práce?**

– Rekonštrukciu strechy sme začali v čase vypuknutia pandémie. Stará baroková strecha potrebovala úplnú výmenu. **Bolo také obdobie, keď nad kostolom nebola strešná konštrukcia.** Aj sme sa modlili, aby nepršalo. Pán Boh nás nakoniec zachránil, lebo práce trvali tri mesiace a naozaj sme nemali dažď. Dobré som sa zasmial, lebo som počul od poľnohospodárov, že preto neprší, lebo v Holiciach farár dal opraviť strechu.

Smrť Ježiša na kríži s postavou Panny Márie a apoštola sv. Jána.

– **Aké plány chcete ešte realizovať?**

– Chceli by sme dať vymaľovať kostolnú loď na bielo, na farbu, akú má aj naša svätýňa. No najprv musíme vyriešiť izoláciu nášho kostola. Z dôvodu vlhkých stien steny musia byť nainjektované (dodatočná izolácia, počas ktorej do vlhkej steny nainjektujú chemikáliu - pozn. redaktora) a z vonkajšej a vnútornej steny musí byť odstránená omietka, až do výšky cca. 2,5 m. **V kostolnej lodi bude aktuálny aj archeologický výskum, aby mohla byť vyhotovená nová štruktúra podlahy,** potom môže nasledovať maľovanie. Veľa vecí sa nám už podarilo realizovať.

Naposledy sme napr. opäť elektrifikovali naše zvony, no bola obnovená aj ich konštrukcia. A, samozrejme, medzi novinkami môžeme spomenúť aj naše zvukotechnické zariadenie.

– **Podľa mňa získanie finančných zdrojov v prípade takej veľkej rekonštrukcie nie je jednoduchá úloha...**

– Veru, mnohokrát práve to je tá najťažšia úloha. Podpora prichádza od Ministerstva kultúry SR, od samosprávy, veriacich a rodín obce Holice, ako aj od družstiev a podnikateľov. Práce majú aj viditeľné znaky, no človek by si myslel, že renovácia sa bude uskutočniť rýchlejšie. Nie je to také jednoduché, prináša to obrovské množstvo prípravných prác, ak chceme, aby nejaký projekt bol úspešný. Nerád by som predpovedal budúcnosť, no myslím si, že naše nasledujúce desaťročie ešte má pre nás prichystané mnoho možností na rekonštrukciu.

Podľa časopisu „Új Nő“ - Erika Sallay

Storočnica Máriinej Légie

„Máriina Légia zobrazuje skutočnú tvár katolíckej Cirkvi.“

Pápež Ján XXIII.

2. mája 2022, po dvojročnej prestávke sme mohli opäť voľne a v komunite osláviť ACIES, najväčší sviatok Máriinej Légie, vo farskom kostole sv. Petra a Pavla v Holiciach. Latinské slovo „acies“ znamená armádu zoradenú do bojových šíkov. Je to vhodný výraz na slávnosť, počas ktorej legionári sa zídu, aby opäť vyznali svoju lojalitu voči Márii, Kráľovnej Legiónu a zároveň požiadali svoju Matku o silu a požehnanie na ďalší rok pre ich boj voči zlomyseľným silám.

Pri tejto príležitosti aktívni legionári v rámci slávnostnej svätej omše obnovia svoj sľub. Podľa rady duchovného vedúceho Curie sme si pripomenuli aj storočnicu Máriinej Légie. Sviatočnú svätú omšu celebroidal Jeho exc.Dr. Lajos Pápai, emeritný biskup Győrskej diecézy. Podľa pôvodných plánov vedenie Máriinej Légie, Concilium so sídlom v Dubline na 100. výročie pripravoval obrovské spomienkové slávnosti v každom kúte sveta a k tomu nabádal aj jednotlivé curie hnutia. Žiaľ, globálna pandémia všetko zmenila, tým pádom boli zrušené aj oslavy. Po

návrate do každodenného života svetová organizácia sa dodatočne pokúša zaspomínať si na toto pekné okružie výročie.

Krátka história Máriinej Légie

Založilo ju 7. septembra 1921, v predvečer narodenín Panny Márie, v Írsku, v Dubline niekoľko osôb, ktorí chceli urobiť niečo veľké pre Ježiša. Zakladatelia - pozorujúc boj Cirkvi - na seba použili názov a výrazy armády Rímskej ríše. Vojsko a zbrane Máriinej Légie však nepochádzajú z tohto sveta. Počas obdobia uplynutého od jej založenia toto katolícke svetské duchovné hnutie sa rozšírilo do každej časti našej Zeme. V štátoch stredovýchodnej Európy ho mohli spoznať len po r. 1989, nakoľko počas desaťročí komunizmu bolo zakázané založenie, rozšírenie akejkoľvek cirkevnej komunity alebo zoskupenia.

Prvé skupiny na Slovensku vznikali v 1990-ich rokoch, najprv v Komárne, následne v Želiezovciach. Prvý prezídium vznikol v r. 2002 v Holiciach, s názvom „Snúbenica Svätého ducha“ („Szentlélek Mátája”), ktorý v máji oslávil 20. výročie jeho založenia. Počas uplynulého obdobia v živote komunity nastali mnohé zmeny, v r. 2006 bola založená prvá curia Žitného Ostrova, Curia Kráľovnej apoštolov (*Apostolok Királynője Curia*), ktorá v súčasnosti funguje so šiestimi praesidiumami. Prvotným cieľom hnutia je napomáhanie pri duchovnom vývoji a apoštolskej činnosti svetských ľudí, s vedením cirkvi, pod vlajkou Panny Márie, v záujme čo najskoršej realizácie Kristusovho štátu.

Máriinu Légiiu si vyberajú ľudia hľadajúci hlbší zmysel, ktorí chcú prežiť a odovzdať svoju vieru. Ten, ktorý prijme vážne rozhodnutie a stane sa členom komunity, osvojí si čistotu, lásku, pokoru, jednoduchosť, službu Svätej Panny. Podstatou hnutia je poznanie: „tak, ako Mária dala svetu Ježiš, tak ju musíme aj my každý deň ukázať ostatným ľuďom.“

Laura Bognár

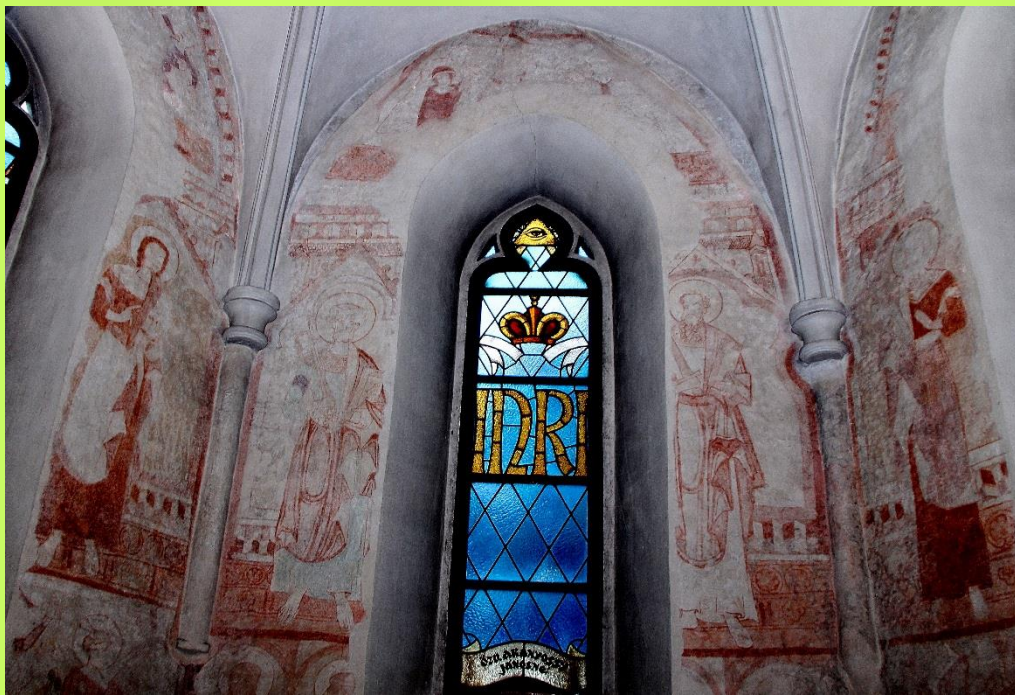
29. jún je spoločným sviatkom sv. Petra a sv. Pavla

Odpust nášho kostola

Odpust (hody) je zvyčajne pamätným dňom posvätenia kostola alebo menín patróna kostola. Jedným z podmienok výstavby kostola v stredoveku (vlastne až do dnešného dňa) bolo to, aby každý kostol mal svoj vlastný patrocínium - názov jeho patróna (svätca), resp. titul daného kostola. Cirkevné právo rozlišuje medzi výrazmi „patrocínium“ a „titul“: patrónom nazýva tú osobu, ktorá bude chrániť nejaký kostol a titulom nie svätca, ale odvolanie na nejaké tajomstvo viery alebo božskú osobu (napr. Svätý Kríž, Svätá Trojica, Duch svätý).

Patrónmi nášho kostola sú svätý Peter a svätý Pavol, dvaja hlavní apoštoli. (Je známe, že pôvodne jeho patrónom bol len sv. Peter, toho však ešte v stredoveku doplnili aj menom apoštola sv. Pavla.) Dvaja apoštoli: Sv. Peter, knieža apoštolov a Sv. Pavol, apoštol,

ktorý obrátil národy, majú spoločný sviatok (29. jún) preto, lebo podľa tradície zomreli mučeníckou smrťou - hoci v rôznych rokoch, no predsa v ten istý deň. Samozrejme majú aj vlastný sviatok: Sv. Pavol 24. januára (obrátenie Pavla) a Sv. Peter 22. februára (katedra Sv. Petra). Cirkev už od polovice 3. storočia slávila aj ich spoločné uctievanie, 29. júna. V 5. storočí Sv. Lev Veľký už hovorí o sviatku rozšírenom po celej zemeguli. Spoločný sviatok dvoch apoštolov, tak, ako najväčšie sviatky, mal v minulosti aj vigíliu a osmičku.

Formy zobrazenia Sv. Petra a Sv. Pavla sa vytvorili už v staroveku, na nástenných maľbách, oltárnych sochách boli zobrazené len jediným spôsobom, spolu s ich charakteristickými atribútmi: Sv. Petra s kľúčom alebo kľúčmi („kľúče od nebesa“), Sv. Pavla s mečom (ktorým ho sťali). Je ťažké už len uviesť zoznam kostolov, ktorých patrónmi sa len v našom okolí stali Sv. Peter a Sv. Pavol (Jahodná, Farná, Nový Život, Komjatice).

Aj ľudová tradícia považovala deň Petra a Pavla za významný sviatok. Na mnohých miestach vedeli, že vtedy sa pretrhol koreň pšenice, takže žatva sa mohla začať. V minulosti mali vo zvyku, že sviatok sa začal „omšou žatevníkov“.

počas ktorej dali posvätiť aj žatevné náradie, ktoré priniesli so sebou. V našej obci nemáme taký historický údaj, avšak z blízkeho Štvrtka na Ostrove z Horného Žitného ostrova

V našom kostole viackrát zobrazili Sv. Petra a Sv. Pavla, dvoch patrónov kostola. Na východnej vonkajšej stene svätyne, na jednej freske, ktorá je v mimoriadne zlom stave, sú ich tvary len sotva zreteľné: avšak glória Sv. Petra a meč Sv. Pavla sú identifikovateľné. Táto freska pochádza z času výstavby kostola, t.j. z polovice 14. storočia. Na východnej vnútornej stene svätyne, v rade apoštolov je ich tvar v pomerne dobrom stave. Žiaľ, aj jednota tejto nástennej maľby je rozrušená zárezom väčšieho okna na východ, pochádzajúceho sa z konca 19. storočia - tak ako v prípade vonkajšej fresky. Na dvoch stranách víťazného oblúku smerom ku kostolnej lodi v novoveku umiestnili sochu dvoch patrónov kostola.

29. jún, spoločný sviatok Sv. Petra a Sv. Pavla je teda dňom odpustu kostola. Avšak s odpustom kostola skoro už od začiatku sú spojené aj svetské tradície, lebo sa stal veľmi významnou formou spoločenských zhromaždení. Popri sviatku kostola sa stal aj sviatkom obce. V tomto roku organizátori Petropavlovských dní chcú práve tento sviatok pretransformovať na skutočný srdečný sviatok obce.

László Kovács

Správy zo zasadnutí samosprávy

Od posledného (aprílového) vydania Hlásnika obecné zastupiteľstvo našej obce zasadalo dvakrát. Krátky referát o zasadnutiach.

Zasadnutie obecného zastupiteľstva - 26. apríla 2022

Na zasadnutí boli prítomní: Lajos Iván - starosta obce; Erika Jákli - zapisovateľka a členovia OZ: Irén Bohony, Kinga Gencs, László Farkas, László Láng, Blanka Menyhart, Béla Ravasz, György Špaček a Péter Usačov.. Počet obyvateľov obce ku dňu zasadnutia OZ je 2 153 osôb.

Správa starostu obce

- v kultúrnom dome v Holiciach sa uskutočnila recitačná súťaž a prednáška Kingy Gyökeres o Číne,
- prebieha sa rozšírenie ihriska v Čechovej,
- bola nainštalovaná nová siréna CO, ktorá môže byť riadená tak z diaľky, ako aj manuálne,
- do traktora a „multicar“ používaných zamestnancami starajúcimi sa o verejné priestranstvá boli nainštalované zariadenia GPS,
- vyhodnotenie projektu predloženého v súvislosti s renováciou interiéru kultúrneho domu bolo presunuté na august,
- obecný úrad za účelom obnovenia budovy „polytechnickej dielne“ bude skontaktovať ministerstvo školstva,
- rodák našej obce, Norbi Bittera zamieril do Nepálu a priniesol so sebou aj symboly obce.

Programové body

Obecné zastupiteľstvo (OZ) dlho rokovalo so **zástupcami firmy IPH**. Na pripomenutie: OZ na marcovom zasadnutí nebolo uznášaniaschopné (v prípade otázok súvisiacich s hospodárením s majetkom je potrebná 3/5 väčšina). Uvedená firma na dnešnom zasadnutí viac ako hodinu informovala o jej doterajších krokoch a plánoch v súvislosti s územím v katastrálnom území Veľká Budafa, vyznačeným na priemyselné účely. Firma doručila návrh uznesenia pre zastupiteľstvo, v ktorom navrhuje podpísanie novej zmluvy o spolupráci za účelom toho, aby mohla realizovať potrebné kroky potrebné pre výstavbu priemyselného parku. Nakoľko navrhovaná zmluva vyvoláva mnoho právnych otázok, zastupiteľstvo poverilo Lajos Ivána, starostu obce na zorganizovanie stretnutia s právnikom, aby vznikla spolupráca, ktorá by pre obec bola najvýhodnejšia a v súlade s právom.

OZ teoreticky podporuje žiadosť miestneho **poľnohospodárskeho družstva** na predĺženie nájomnej zmluvy na orné pôdy obce (s rozlohou 93.75 ha). Zastupiteľstvo v mnohých bodoch považovalo text doručeného návrhu zmluvy za neúplný, preto poverilo starostu obce na jeho doplnenie.

Zasadnutie obecného zastupiteľstva - 31. mája 2022

Na zasadnutí boli prítomní: Lajos Iván - starosta obce a členovia OZ: Irén Bohony, László Farkas, László Láng, Blanka Menyhart, Béla Ravasz, György Špaček, Péter Usačov a József Viola. Počet obyvateľov obce ku dňu zasadnutia OZ je 2 osôb 154.

Priemyselná zóna

Májové zasadnutie sa začalo s programom odlišným od tradičného programu zasadnutia, a to s referátom firmy IPH zainteresovanou v nadobudnutí tej zóny obce, ktorá je vyznačená na priemyselné účely. Dvaja zástupcovia firmy (Kovács, Jakša) informoval o krokoch, ktoré v minulosti realizovali za účelom toho, aby pri osobitnom zaobchádzaní mohli od obce kúpiť (za cenu nižšiu ako tržová cena) pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Veľká Budafa. Zástupcovia firmy povedali, že ich cieľom je dohodnúť sa s obcou, no k tomu, aby našli vhodného investora, očakávajú flexibilitu aj zo strany obce (osobitné zaobchádzanie pri predaji, zmena územného plánu obce, zaplatenie poplatku za rozvoj v splátkach, atď.). Zástupcovia firmy argumentovali projektmi úspešne realizovanými v minulosti a tým, že - podľa ich informácií - realizácia priemyselného parku bez nich nie je možná.

Lajos Iván, starosta obce Holice s odvolaním sa na rozhovor s právnikom obce hovoril o tom, že obec v súčasnosti nie je v zmluvnom vzťahu s investorom a nárok, aby sme uzatvorili zmluvu s firmou IPH, nemá žiadny právny základ. Informoval aj o tom, že na základe predchádzajúcich rokovaní nič nebráni tomu, aby samospráva obce realizovala predaj uvedeného územia v rámci verejnej súťaže a aby tým pádom predaj sa uskutočnil na základe najlepšej ponuky, ktorá by najlepšie vyhovovala záujmom obce.

Na základe uvedených skutočností starosta obce navrhol, aby obec predala túto nehnuteľnosť prostredníctvom verejnej súťaže. OZ jednohlasne podporilo tento návrh.

Správa starostu obce

- Farár našej obce, duchovný otec Gábor Jankó v tomto roku mal 40 rokov. Aj touto cestou mu želáme dobré zdravie a vytrvalosť k jeho službe.
- V tomto roku samospráva obce prvýkrát a zároveň s cieľom založenia tradície postavil máj na trhovisku obce.
- Začala sa renovácia budovy obecného úradu. Okrem iných bude zateplená stena rokovacej sály, kde sa uskutoční aj výmena okien a budú nainštalované aj nové radiátory. Budú vymenené aj okná kancelárií a budova bude napojená na kanalizačnú sieť.
- Následkom víchrice v cintoríne v Čechovej sa zlomil konár jedného dubu. V záujme predchádzania prípadných zranení strom orezal odborník.

- Na dvore škôlky vo Veľkej Budape usilovne pracovali rodičia, premaľovali hračky a dali do poriadku dvor.
- Miestny dobrovoľný hasičský zbor pomáhal po prietrži mračen a zúčastnil sa rôznych súťaží. Je pozitívnu správou, že členovia zboru získali potrebné vzdelanie, aby mohli byť nasadení aj v prípade požiaru.
- Samospráva obce a športový klub pri príležitosti dňa matiek zorganizovali majáles, ako aj opäť sa uskutočnil deň detí na miestnom športovom ihrisku - obidve udalosti charakterizoval veľký záujem a úspech.
- V tomto roku sa prvýkrát uskutočnil tanečný dom.

Programové body

Lajos Iván, starosta obce inicioval zrušenie členstva obce v organizácii „Mikroregión Dunajská Magistrála“ s odvolaním sa na to, že členstvo v organizácii zatiaľ neprineslo možnosť na predloženie projektu pre našu obec. Nakoľko v nasledujúcom období môžeme očakávať výzvy na predloženie projektov, tým pádom zastupiteľstvo nepodporilo tento návrh.

Starosta obce referoval o programe Dni Petra a Pavla v Holiciach, ktoré budú zorganizované s cieľom založenia tradície a cieľom ktorých bude náhrada dňa obce, ktorý v uplynulých rokoch sa stal relatívne jednotvárnym podujatím.

OZ rokovalo o doručených žiadostiach obyvateľstva, ako aj o možnostiach obce v súvislosti s predložením projektov.

Na zásahu

Veľké množstvo vody prinášané intenzívnymi májovými dažďami v mnohých prípadoch zneprijemnil život našich občanov, hlavne na tých miestach, kde počas výstavby bola zanedbaná možnosť odvádzania dažďovej vody a tým pádom nahromadená dažďová voda ohrozovala majetok tam žijúcich občanov. V týchto prípadoch dostal tiesňové volania Dobrovoľný hasičský zbor v Holiciach, členovia ktorého vždy čestne

obstáli počas zásahov trvajúcich až do noci. Je dobrý pocit vedieť to, že v našej obci existuje súdržný (a teraz už aj vyškolený) tím, členovia ktorého nehládajú na čas a vynaloženú energiu sú vždy pripravení pomôcť tým, ktorí sa dostali do problémov. Ďakujeme.

-li-

Úspech našich hasičiek

Séria pravidelných usilovných tréningov si priniesla svoje ovocie pre ženský tím Dobrovoľného hasičského zboru obce Holice, ktorý na jednom z okrskových hasičských súťaží v Hornej Potôni získal tretie miesto. Srdečne gratulujeme k ich úspechu a k ich ďalšej práci im želáme veľa síl, zdravia a vytrvalosti.

Poruchová služba

Elektrárne 0800 111 567

Vodárne a kanalizácie 0902 957 927

Plynárne 0850 111 727

Telekomunikácie 0800 123 777

Žiadame obyvateľov, aby v prípade porúch rôznych služieb volali telefónne čísla uvedené v tabuľke, a aby sa riadili podľa pokynov službukonajúcich zamestnancov vybranej poruchovej služby.

Stručne o našej kanalizačnej sieti

Nakoľko počas posledného obdobia, no hlavne v čase intenzívnych dažďov máme stále viac a viac problémov s prevádzkovaním kanalizačnej siete obce a tým pádom, pochopiteľne, obecný úrad a osoba starostu obce sú cieľom čoraz väčšieho množstva útokov, považujem za dôležité, aby sme hovorili o sérii nedorozumení vznikajúcich z dôvodu problémov vzniknutých v súvislosti so systémom a nedostatkom informácií. No začnime na začiatku.

Ešte na začiatku 21. storočia naskytla možnosť, aby v našej obci mohla byť realizovaná z podpory Európskej únie splašková kanalizačná sieť, ktorá vtedy na úrovni obcí ešte nebola veľmi rozšírená.

Vtedajší starosta našej obce, Béla Ravasz však hneď sa začal zaoberať s možnosťou a na základe mojich skúseností môžem potvrdiť, že vykonal obrovskú administratívnu a organizačnú prácu za účelom toho, aby sa táto, v našom regióne vtedy ešte mierne podcenená príležitosť zrealizovala. Dôkazom výsledkov jeho práce je vznik súčasného kanalizačného systému obce, ktorá do jeho dokončenia, na území celej obce obsahoval nasledujúce položky:

Kanalizačná sieť

- 10 493 m gravitačnej (samospádovej) siete
- 7 436 m tlakovej siete
- 17 929 m celkom**

Napojenia, pripojenia domácností

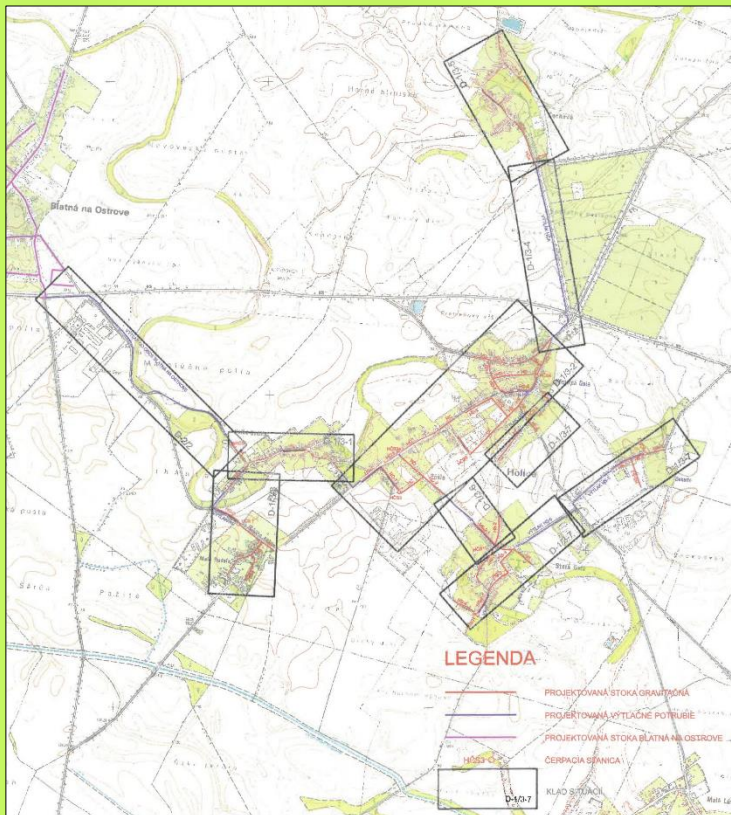
- 2 750 m (500 ks) gravitačných napojení
- 275 m (50 ks) tlakových napojení
- 3025 m celkom**

Stanica čerpadla

- 13 ks prečerpávajúcich staníc

Kontrolná šachta

- 324 kusov

Môžeme skonštatovať (a na priloženej mape vidieť), že v období r. 2006 až 2010 bolo do zeme umiestnené kanalizačné potrubie v celkovej dĺžke **20 924 m**, čiže skoro **21 km**. V našej obci ani predtým, ani potom sa neuskutočnila taká rozsiahla výstavba, lebo ani realizácia plynovodu a vodovodu (ktorá bola rovnako dôležitá) počas toho istého obdobia nemala taký význam, ako vybudovanie kanalizačnej siete. Kapacita siete **dosiahla 9,2 litrov za jednu sekundu**, čiže **272 m³ denne**, čo výdatne stačilo pre potreby odvádzania splaškových vôd produkovaných vtedajšími obyvateľmi obce (1800), no aj pre potreby súčasných obyvateľov (2150). Samozrejme tieto čísla, vďaka priebežnému rozvoju našej obce, sa odvtedy výrazne zvýšili. Medzičasom Západoslovenská vodárenská spoločnosť Nitra v r. 2010 prevzala celý kanalizačný systém do svojho vlastníctva a starostlivosti, čím naša obec sa stala akcionárom tejto inštitúcie.

Avšak napriek tomu, že kanalizačnú sieť do dnešného dňa využíva iba cca. 55% obyvateľov obce, s prevádzkovaním kanalizačného systému ničो predsa nie je v poriadku. Smutne to môžu skonštatovať a strpieť naši obyvatelia žijúci na konci kanalizačnej siete, v časti obce Veľká Budafa, kde po intenzívnych dažďoch a zaplnení kanalizácie z kontrolnej šachty skoro okamžite a s nepredstaviteľným zápachom preráža na povrch splašková voda premiešaná s dažďovou vodou a zatopí ich ulicu, záhrady a znemožňuje ich pokojný život. Nakoľko tento stav dovtedy nikto neriešil, tým pádom sa s ním nezaoberala ani Západoslovenská vodárenská.

Keď som sa dozvedel o týchto ohromujúcich faktoch, už v r. 2019 som sa začal zaoberať s touto žalostnou situáciou. Okamžite som požiadal riaditeľstvo Západoslovenskej vodárenskej v Dunajskej Strede, aby okamžite nainštalovali silnejšie čerpadlá na prečerpávajúcu stanicu č. 1 (pri firme BALA vo Veľkej Budafe), aby mohla vyprázdniť potrubie na konci siete smerom k hlavnej ceste č. 63, do Šamorína. Odpoveď bola jednoznačná: čerpadlá sú dosť silné, výmena na silnejšie by bola zbytočná, nevedela by ho pretlačiť ani vtedy, nakoľko ešte pred čistiarňou odpadových vôd v Šamoríne **na systém sú zapojené obce Blatná na Ostrove, Trnávka, Rohovce, Báč, Mliečno** a naša odpadová voda sa dostane (mala by sa dostať) do svojho cieľa až potom. Inak aj tieto obce majú podobné problémy. Čiže chybu by sme nemali hľadať tam. Vtedy som sa dozvedel tú ohromujúcu skutočnosť, že Vodárenská spoločnosť Nitra ešte v r. 2017 pri poslednej revíznej šachte kanalizácie v časti Čentôľa **na sieť obce Holice pripojili aj v súčasnosti fungujúcu kanalizačnú sieť obce Horná Potôň**. Následne som navrhol, aby Vodárenská čo najrýchlejšie predložila žiadosť a vybudovala **nový čistiareň odpadových vôd (ČOV)** niekde v chotári Starej Galy a Malého Lúča, **na ktorý by sa mohli napojiť obce Holice, Lúč na Ostrove, Blatná na Ostrove, Rohovce, Šuľany, Horný Bar, prípadne Kyselica a Horná Potôň, ako aj Michal na Ostrove**. Samozrejme o tomto návrhu nechceli ani počuť, nakoľko možnosť podpory z EÚ už vtedy chceli využiť na modernizáciu ČOV v Šamoríne. Žiaľ, nie na jeho rozšírenie, lebo pozemky okolo ČOV sa už stali obeťou stavebnej horúčky na Žitnom Ostrove. A v súvislosti s navýšením kapacity môže pomôcť výlučne len rozšírenie.

Ani nemusím povedať, čo som cítil, keď som počul tieto informácie.

Opäť som požiadal o riešenie zo strany vodárenskej spoločnosti, za účelom nápravy neblahého stavu v obci Holice.

Jeden z odpovedí znelo tak, že prečo, lebo obyvateľstvo ani tak nevyužíva kapacitu systému úplne (len na 55%) - čo však je naozaj pravda, lebo mnohí by tak mohli urobiť, ale ani napriek poburujúco vysokým cenám za odvoz (100,- €) nie sú ochotní napojiť sa na systém, hoci by to mohlo byť oveľa výhodnejšie riešenie).

Vtedy sa však stalo to, čo som vôbec nečakal. Vodárenská spoločnosť predpokladala, že problém je spôsobený tým, že dažďová voda z odkvapových systémov domov je vedená do kanalizačnej siete (čo inak nie je povolené) a na účely dokazovania a zistenia tejto

skutočnosti si kúpili stroj na výrobu dymu a nafúkaním dymu do kanalizačnej siete a jeho objavenia sa v odkvapochoch rodinných domov začali zisťovať a pokutovať vlastníkov týchto domov. Táto iniciatíva nepriniesla žiadne riešenie, len to, že medzi dotknutými sa rozšírila informácia, že starosta obce nahuckal pracovníkov vodárenskej spoločnosti proti obyvateľom. Samozrejme túto klebetu odvtedy nezmyl z jeho osoby nikto a nič.

Čiže tento nešťastný nápad priniesol len zlo, no riešenie nie.

Musíme uviesť aj fakt, že v prípade väčších, intenzívnejších dažďov nahromadenie dažďovej vody v dôsledku likvidácie jazier slúžiacich na odvádzanie

vody po daždi (napr. jazier Tik, Puha, Fejes, Bárcs, atď.) a ich zastavanie a zanedbanie vyriešenia ďalšieho odvádzania dažďovej vody spôsobujú obrovské problémy.

Napríklad pozdĺžny stred Novej ulice v Kostolnej Gale je o 60 cm nižšie ako jej dva konce. Zariadenia na odvádzanie dažďovej vody boli počas výstavby kanalizačnej siete znefunkčnené alebo neboli vrátené do pôvodného stavu, kanál na odvádzanie dažďa vytvorený na južnom konci ulice bol z dôvodu ochrany súkromného majetku zámerne upchatý, tým pádom v prípade menšieho prívalového dažďa nahromadí voda hlboká 30-40 cm a ohrozuje zdravie a majetok občanov žijúcich v strede ulice. Odtiaľ voda nikdy nevytečie sama od seba. Podobný neblahý stav v našej obci vyskytuje na viacerých miestach. To všetko spôsobuje roztržky, obeťou ktorých som sa niekoľkokrát stal aj ja. Pre obyvateľov žijúcich na takých miestach jediným riešením na odvádzanie nahromadenej vody je otvorenie poklopu revíznej šachty kanalizačného systému, čo však vo veľkej miere zaťažuje a naplňuje kanalizačný systém, tým pádom sa voda na konci systému už nedokáže odtiecť a preto jeho obsah jednoznačne zatopí ulicu Veľká Budafa.

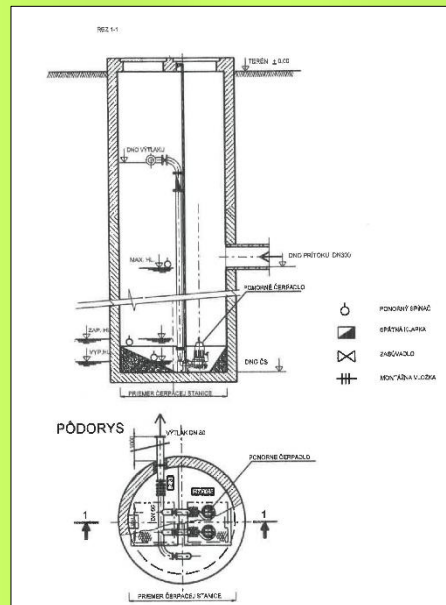
V súvislosti so systémami na odvádzanie dažďovej vody sme v r. 2021 predložili projekt na Ministerstvo životného prostredia SR. Odpoveď sme doteraz nedostali.

V súvislosti s kanalizačnou sieťou obce musíme ešte uviesť, že finančná suma získaná v r. 2006 na projekt ani s **výstavbou potrubia v dĺžke 21 km** nepokryla celú kanalizačnú potrebu obce, lebo z dôvodu výškových rozdielov medzi jednotlivými nerealizovanými úsekmi by bola potrebná výstavba ďalších prečerpávacích staníc. No obyvatelia týchto úsekov sú nespravodlivo ukrátené o možnosť napojenia sa, hoci radi by tak spravili. Na výstavbu uvedenej časti sme v r. 2020 na Ministerstvo životného prostredia SR predložili projekt, no nakoľko stavebné povolenie (z dôvodu, že by to mala byť vodná stavba) nebolo vypracované včas, tým pádom náš projekt bol zamietnutý. V r. 2021 sme opäť predložili tento projekt, no - podľa nášho názoru z dôvodu výdavkov štátu súvisiacich s vojnou - náš projekt opäť zamietli na základe smiešnej výhovorky (z dôvodu omeškania súvisiaceho s nadobudnutím právoplatnosti stavebného povolenia, hoci to sme v termíne splnenia podmienok žiadostí). Napriek tým všetkým nepopulárnym rozhodnutiam ministerstiev v tomto roku, na jeseň opäť predložíme túto žiadosť, dúfajúc v jej konečný úspech.

Medzičasom na pripojenie kanalizačnej siete slúžiacej pre potreby 28 rodinných domov postavených v r. 2006 v obytnej zóne v Póšfa sme ešte v r. 2020 dali vypracovať projektovú dokumentáciu, ktorú - po zdĺhavých rokovaníach - Západoslovenská vodárenská spoločnosť a.s. Nitra na základe návrhu riaditeľstva vodárenskej spoločnosti v Dunajskej Strede v tomto roku konečne schválila a zaradila ju do rozpočtu na r. 2023.

Ako to môže náš Ctený Čitateľ vidieť, napriek početným obvineniam zo strany obyvateľov zaoberáme sa oveľa viac definitívnym vylepšením neuspokojivého stavu nášho kanalizačného systému, než ako by to hocikto myslel, no neočakávané okolnosti svetových udalostí a mnohokrát predimenzovaná byrokracia veľmi sťažuje alebo úplne znemožňuje možnosť rýchlejšieho riešenia. Avšak nevzdávame sa, lebo oprávnené požiadavky našich obyvateľov boli a aj budú pre nás vždy prvoradé.

Napriek všetkým uvedeným problémom žiadame našich obyvateľov, aby v čo najväčšom množstve využili sieť kanalizačného systému obce, lebo tým nielen usporia peniaze pre seba, ale zvýšením percenta využívania tohto systému prispievajú k jeho čo najrýchlejšej rekonštrukcii a rozšíreniu. Podľa informácií od pracovníkov vodárenskej spoločnosti žiadame tých obyvateľov, ktorí používajú kanalizačnú sieť obce, aby do toaletných nádob a odtokov nedali vo vode nerozpustné utierky, plienky, kusy odevu, lebo tie môžu vo veľkej miere poškodiť, prípadne znefunkčniť čerpadlá prečerpávacej stanice (ktorú vidíme na obrázku), čo môže spôsobiť upchatie systému alebo jeho viacdnňové odstavenie - na veľkú zlosť zamestnancov vodárenskej spoločnosti a obyvateľstva.

Ďakujeme.

Lajos Iván
starosta obce

*„Jedna trať končí.
Rýchlik zastane,
a spolucestujúci, lúčiac sa
do iného vlaku si stane...”*

Irenka Bohony, pedagogička, katechétka, členka miestnej obecnej rady, jedna z redaktorov nášho časopisu, odchádza koncom školského roka na dôchodok, aby si užila zaslúžený oddych v kruhu svojej rodiny. Dlhé roky pôsobila ako učiteľka a katechétka v Holiciach. Vychovala nám stovky detí, naučila ich česť, ľudskosti – to všetko robila tak, aby bola aj skvelým príkladom, a zároveň i z veľkej lásky a trpezlivosti voči deťom. Ona ako učiteľka a katechétka sa usilovala o to, aby deti v škole dostali skvelé vedomosti, a zároveň, aby spoznali aj základy kresťanskej viery, ktorá zabezpečuje vhodné morálne zásady pre budúce generácie. Na prvé sväté prijímanie pripravila veľa- veľa detí, ako aj na sviatosť birmovania. Bola to práve Irenka Bohony, ktorá pripravovala žiakov základnej školy i na súťaže ako napr. „Blikajúci svietnik“, resp. na biblickú olympiádu, na ktorých deti dosahovali veľmi pekné výsledky.

Využili sme teda príležitosť vypočuť si Irenku Bohony v rozhovore o jej odchode do dôchodku, resp. o učiteľskej profesii, deťoch a jej plánoch do budúcnosti.

Milá Irenka! Rozprávajme sa o začiatkoch!

- **Kedy si sa rozhodla, že sa staneš učiteľkou a katechétkou?**
Idem od začiatku. Narodila som sa vo Veľkom Budíne, 27. júna 1960, do rodiny veriacich. Už na základnej škole som sa rozhodla, že budem učiteľkou, lenže bývalý režim neumožňoval veriacim vstupovať do pedagogickej profesie.
- **Kde si študovala, resp., kde si začala učiť prvýkrát po skončení štúdií?**
Po základnej škole som navštevovala gymnázium v Dunajskej Strede. Po maturite som skúsila univerzitu, no odmietli ma, pretože si všimli krížik na mojom náhrdelníku. Ich prvou otázkou bolo, či verím v Boha. Vedela som, že ma aj tak nevezmú na školu. Aj tak bolo, neprijali ma, vraj kvôli nedostatku miest. No po prevrate som sa okamžite prihlásila na Univerzitu Komenského v Bratislave, na odbor náboženskej výchovy. Po piatich rokoch usilovného študovania som si mohla prevziať svoj magisterský diplom. Aj popri materskej dovolenke som vyučovala trikrát týždenne, a po skončení univerzity som sa stala v trvalom pracovnom pomere učiteľkou v miestnej základnej škole.
- **Ako katechétka si určite mala aj povinnosti navyše. Dlhé roky si pripravovala deti tretieho ročníka na prvé sväté prijímanie. Aké pozitívne zážitky si mala počas príprav na sväté prijímanie?**
Je obzvlášť úžasné pripraviť deti na prvé sväté prijímanie. Sú veľmi kreatívne, zlaté, úprimné, lojálne, no vždy majú kopec otázok, na ktoré nestíham odpovedať. Veľakrát sa i ja učím od nich. Veľmi veľa som sa chystala aj ja spolu s deťmi, aby mohli s úctou a na úrovni prevziať sviatosť oltárnu. Učili sme sa všetky modlitby a pesničky, aby išlo všetko hladko, veď je to pre ne spomienka na celý život.
- **Takisto si viedla aj prípravy žiakov 8 – 9. ročníka na sviatosť birmovania, čo musela byť vážna robota. Nie je ľahké nájsť spoločnú reč s rebelujúcou mládežou. O aké zážitky si sa obohatila pri týchto prípravách?**
Aj birmujúci sú podobní, len v trošku staršom vdaní. Je pravda, že sviatosť birmovania si vyžaduje vážne prípravy. Väčšina birmujúcich to s nimi myslí i vážne, ale nie každý, kto sa zúčastnil prvého svätého prijímania, chce byť aj birmovaným. Kto nemá záujem chodiť na tieto vážne prípravy, trošku sa učí a odrieknuť si niečo pre Pána Ježiša, sa ani neprihlási.
- **Oslavy svätého Mikuláša, zaúčanie detí do hry na Betlehem, resp. aj prípravy detí na oslavu Vianoc, patríli tiež medzi tvoje úlohy. Akiste si vyžadovali veľa práce. Podelila by si sa s nami o zopár tajomstiev ohľadom organizovania toho všetkého?**
Vskutku, programy na Mikuláša, ako aj betlehemska hra a oslavy Vianoc patria medzi časovo náročné aktivity. Ja som s deťmi začínala prípravy už v októbri. Vybrala som si scény, verše, pesničky a rozdelila ich medzi deti. Počas veľkej prestávky sme nacvičovali tiež. Veľakrát to bolo ťažké, pretože veľa rodín vtedy odcestovalo, a tak veľa detí nemohlo vystupovať. Na jednotlivé scény som si vždy vyberala hrajúcich tak, aby ich bolo možné ľahko zastúpiť v prípade potreby, keby napr. nejaké dieťa ochorelo, atď.

Takéto programy si vyžadovali veľa pozornosti, pretože ja som zabezpečila kostýmy vystupujúcich, doplnky, ozdoby, atď.

— **Spolu so svojimi žiakmi si sa zúčastnila aj súťaží. Aké to boli súťaže, s akými výsledkami?**

Prípravy na súťaže, resp. účasť na nich, boli pre nás zážitkami. Pravidelne sme chodievali na tri typy súťaží, na ktoré sme sa pripravovali popoludní.

Jednou takou súťažou bola súťaž poetická - „**Blikajúci svietnik**“, organizovaný pomocou Spolka Gabriela Polgáriho. Vždy sme sa na ňu hlásili. Chvála Bohu, vždy sme dosiahli pekné výsledky. Vždy medzi poprednými miestami. Druhou súťažou bola **Biblická olympiáda**, na ktorú sme sa vždy dôkladne pripravili. Najprv som zorganizovala školské kolo pre skupiny. Najúspešnejšia skupina vždy reprezentovala školu v Šamoríne, na dekanskom výročí. Kto sa tu stal prvým, jeho skupina mohla ísť na celoštátnu súťaž. Vďaka Bohu, my sme sa veľmi často dostali aj na celoštátne kolá. Podarilo sa mi vybrať veľmi dobré skupiny, ktorých členovia to so súťažou mysleli vážne, čo sa ukázalo aj na výsledkoch. Biblická olympiáda má aj podobu kreslenej súťaže. Aj tam som vždy posielala kresby a žiaci zasa poštou dostávali výhry. Tretia súťaž, na ktorej sme reprezentovali školu, bola **súťaž kreslenia a súboj, organizovaná pomocou Spolku Gabriela Polgáriho**. Aj tu sme zvykli dosahovať pekné výsledky. Všetky tie diplomy, poháre, atď., vo mne vždy vzbudzujú milé spomienky. Takto spätne sa zamýšľajúc, verím, že sa oplatilo vziať si tú námahu na prípravu detí, pretože výsledky stáli za to.

— **Popri škole si sa zúčastnila aj na tvorbe časopisu samosprávy. Ako to celé začalo, prečo si sa rozhodla podieľať na tvorbe rubriky „Cirkev“ v časopise?**

Na začiatku som sa dostala do redakcie miestneho „Hlásnika“, na podnet vtedajšieho duchovného otca Jánosa Lormusza. Na jeho prosbu som písala do prvého čísla obecného časopisu, a odvtedy som pokračovala v tvorbe rubriky.

— **Už vlastne viac cyklov si aj členkou miestneho zastupiteľstva obce. Ktorá oblasť je tvojou doménou?**

Viac cyklov po sebe som členkou miestnej samosprávy a zároveň predsedníčkou sociálnej provízie. Táto úloha je mi blízka, keďže vždy bolo mojou srdcovou záležitosťou pomáhať chorým, resp. tým, ktorí sa topia v problémoch. Ako členovia tejto provízie si vždy spomíname na jubilantov, novorodencov a na mentálne poškodených obyvateľov.

— **Povedala by si nám o svojich plánoch do budúcnosti?**

Svoje dôchodcovské roky by som rada strávila doma, v rodinnom kruhu. Rada by som viedla domácnosť, veľa čítala, pracovala v záhrade a venovala čo najviac času svojmu mladšiemu synovi, ktorý si vyžaduje veľa starostlivosti a pozornosti.

Ďakujeme za interview. Sme vďační, že popri svojich povinnostiach si si našla času aj pre čitateľov miestneho časopisu. A tak na koniec, by sme sa Ti radi poďakovali za obetavú prácu a službu, ktorú si vykonávala pre naše cirkevné i obecné spoločenstvo. Pevne veríme, že ak Ti vyjde času, aj v budúcnosti sa môžeme tešiť z Tvojej pomoci.

V mene redakcie obecného časopisu Ti prajeme pevné zdravie, ako i pokojné, aktívne dôchodcovské roky, plné šťastia!

B. L.

Zo života klubu dôchodcov

23. apríla sme v miestnom kultúrnom dome zorganizovali už tradičné veľké stretnutie, kde sme hostili 120 osôb. Emma Cséfalvay, žiačka miestnej základnej školy privítala hostí s milou básňou. Predsedov klubov dôchodcov prichádzajúcich z blízkych dedín sme

privítali kvetmi. Starosta obce, Ing. Lajos Iván privítal prítomných niekoľkými príjemnými slovami. O dobrú náladu sa postaral János Bölcs. Chceli by sme poďakovať všetkým našim podporovateľom, ktorí prispievali k realizácii tohto

zhromaždenia, ako aj členom klubu dôchodcov pre ich obetavú prácu realizovanú v súvislosti s organizáciou stretnutia.

Anna Álló

Na návšteve

„Vstúpte!“ – počujem najpokojnejší hlas sveta z druhej strany dverí, keď som zaklopal na dvere útulného malého bytu Alžbety Csehovej, čiže tety Cseh Bözsi néni vo Veľkej Budape.

Vysedávala pri stole a okamžite mi ponúkla miesto. Na jej tvári najprv vidím prevrpenie, potom milý úsmev, následne dojatie. Odovzdal som kyticu. Z jej milých očí vyžaruje obrovská láska. Vidím: skúsi uhádnuť dôvod mojej návštevy. Sadnem si a obzriem sa dokola v útulnom, malom byte. „Tu bola dielňa môjho manžela“, - hovorí, ukazujúc na kuchyňu a kúpeľňu, akoby počula moju otázku.“ Vyučil sa za kováča tu, v Budape, u Mihályja Állója, potom majstrovskú skúšku absolvoval v Bratislave. „Mala som 46 rokov, keď ma tu nechal. Bol dobrý človek. Mal rád piesne a svoju rodinu priamo zbožňoval. Odtedy ma nikdy nenapadlo, aby som spojila svoju život s niekým iným, lebo on je tu pre mňa aj teraz. To, čo je tu vedľa, bola garáž - ukazuje na obývaciu izbu. Nemyslel by si, však? Prestaval mi to manžel mojej vnučky. Je veľmi šikovný človek.“

A naozaj, spôsob realizácie by slúžil aj ku cti mnohým majstrom.

„Mám tu všetko, no z dôvodu mojich zdravotných problémov musím zmeniť spôsob môjho života.“

Keď vidí moje zdesenie, hneď to vysvetlí.

„Bolo tu pre mňa dobre, lebo tu som prežila môj život, ako aj časť mojej rodiny, no moje nohy už nevládzu. Už nevládzem chodiť a myslela som si, že bolo by mi lepšie na mieste, kde vždy je pri mne niekto, na ktorého sa dá spoľahnúť. Ani napriek ich najväčšej snahe nemôžem od nich očakávať 24-hodinovú opateru. Nechcela by som byť nikomu na ťarchu. Myslela som si, že pôjdem do domova, kde v mojej blízkosti budú opatrovatelka a ľudia v podobnom veku, s ktorými si budem môcť pohovoriť. Samozrejme, členovia rodiny najprv o tom ani nechceli počuť, no keď som im povedala, že som sa rozhodla pri Dunajskej Strede, blízko mojej dcéry a tým pádom kedykoľvek sa môžeme vidieť, vtedy už, hoci ťažko, no pochopili, že takto bude lepšie aj pre mňa. Ja by som tu dokázala žiť, no, vieš, moje nohy...“

Tých osemdesiatšesť rokov, ktoré hoci sú už darom od života, predsa zanechali svoju stopu na charaktere tety Bözsi, ktorá bola stále v pohybe a mohla by byť vzorom vitality. Avšak veľký počet prepracovaných nocí, chodenie počas niekoľko stoviek, no možno aj viac ako tisíc svadieb, bálov a rôznych iných podujatí predsa len nešetrilo jej zdravie. Lebo je známe, že väčšinu jej života prežila ako kuchárka na svadbách a všade za sebou zanechala spomienky na chutné a ešte chutnejšie, nezabudnuteľné a nenapodobiteľné chute, ktoré som ako dieťa aj ako dospelý mohol viackrát ochutnať.

„Bol to mojím životom. Pozvali ma, vozili ma všade v širokom regióne. Skoro o mňa súťažili. Mnohí ešte aj teraz s hrdosťou pripomínajú, ak sa stretne, že: „pamätáte sa, vy ste varili na našej svadbe.“ No cca. desať rokov som pracovala aj ako krmička v družstve, keď zdravie môjho manžela sa veľmi zhoršilo a nechcela som, aby mu museli pomôcť iní. Nehanbím sa za to, lebo vtedy to bolo prirodzené. Neskôr som absolvovala aj kuchársku školu. Tým pádom mohla byť aj šéfkuchárkou. Potom cca. 14 rokov som bola na jednom mieste - v Kráľovičových Kračanoch, v školskej jedálni. Aj v kuchyni družstva v Holiciach som varila na mnohých akciách. Vtedy svadby boli ešte tam, kde v súčasnosti je zasadacia sála. Varila som aj pre mnohé bály tu, v Budape. Tu boli najlepšie bály. Počas mojej mladosti sme ešte veľakrát boli na báloch vo veľkej záhrade, pod obrovskými dubmi. Boli to pekné roky.“

Raz som dostala ďakovný list a odmenu od Bélu Ravasz, vtedajšieho starostu obce Holice, lebo vtedy som veľa pomáhala obci. Mnohí závideli, že prečo práve ja som dostala. Povedala som im, robte aj vy toľko pre dedinu, a potom budete na rade vy.“

Medzičasom sledujem jej milý pohľad, jej

ligotavé oči, keď hovorí o jej milovanej rodine a vnúčatách.

„Vďakabohu, sú v poriadku, ich manželstvá sa vydarili, žijú dobre. Chvalabohu každý z mojich vnukov našiel v živote a robí to, čo má rád. To je dôležité.“

Len ju počúvam a so zovretým hrdlom pozorujem jej radosťou žiariaci tvár, ktorý aj napriek vráskam spôsobeným časom je nádherne krásny. Vyžaruje sa z nej úcta a pokora, s obrovskými životnými skúsenosťami. Ak by som mohol, vrátil by som jej mladosť, zdravie, aby mohla zostať s nami čo najdlhšie a mohla nasledujúcej generácii odovzdať čo najviac z jej odborných skúseností. No v živote všetko má svoj čas. Rád by som ešte počúval staré príbehy, no nechcel by som ju ďalej unavovať. Prajúc jej pevné zdravie, ľúčim sa s ňou a s presvedčením, že v jej novom domove určite si nájde to, čo od neho čaká a s radosťou v mojom srdci ticho zatváram dvere. Cítim sa tak, akoby som za nimi nechal hudbu jedného celého života.

Na ceste domov mi napadnú slová môjho - podobne starého a agilného - známeho, čo povedal potom, keď sa ho spýtali, či má ešte plány v živote. Odpovedal takto: „Je pravda, že už je večer, no ešte nevyzváňali.“

Prajem jej zo srdca!

Bözsi néni, ďakujeme!

V Tanečnom dome znela hudba z celej Karpatskej kotliny

Po dlhej karanténe a zákazov 27. mája, konečne, v organizácii tanečného súboru „Csallóközi“, základnej organizácie Csemadoku v Holiciach a občianskeho združenia Póšfa mohol byť organizovaný veľmi očakávaný prvý tohtoročný tanečný dom v Holiciach, v kultúrnom dome našej obce.

Malí a veľkí, mladší a starší, hladní a smädni, chlapi a dievčatá prichádzali po stovkách - čiže každý, kto má rád živú hudbu alebo len chcel prežiť jeden večer v dobrej nálade.

Tradičný tanečný dom pre deti sa začal o 18:00. Tancachtivé malé deti mohli tancovať podľa inštrukcií Máteho Németha a Ley Klostermanna, učiteľov tanca, doplnených remeselnými činnosťami, pod vedením Anett Iván Zlataricsovej.

Od 20:00, počas tanečného domu pre dospelých, učili Máté a Lea tance z Moldovy, potom publikum zaujímajúci sa o tance si pomocou Imre Madocsai a Edit Marsal mohol osvojiť najobľúbenejšie tance hnutia tanečných domov - tance z regiónu „Mezőség“.

V ďalšej časti vyučovali množstvo záujemcov tanečníci Imre Madocsai a Edit Rigó Marsal. Neskôr nasledoval voľný tanec a zábava. Sukne lietali, dlane a zvršky čižiem trešľali, znela spev, a kriky - ako neodmysliteľné dôkazy vynikajúcej zábavy.

Hudbu už tradične zabezpečila kapela Póšfa z Holíc, pre ktorých neznamenal problém ani hudba zo Slovenska, ani rôzne

druhy muziky zo Sedmohradska, ani čardáše, ani iné druhy hudby, na najväčšiu radosť tanečníkov. Kto neverí, nech preverí!

O chutné jedlá sa starala Základná organizácia Csemadoku v Holiciach, dobré pitie zabezpečil Borárium a Pálinkatéka Tibora Sebők.

Podujatie podporili: Fond na podporu kultúry národnostných menšín, Fond Sándora Csoóri, Fond Gábora Bethlen, mesto Dunajská Streda a obec Holice. „Dúfame, že sa to pokračuje.“

-il-

Zážitkové rozprávanie o mystickej Číne

20. apríla, v stredu po Veľkej noci, o 19 – tej večer sme si mohli vypočuť úžasné rozprávanie od Kingy Gyökeres, pôvodom zo Šamorína, ktorá žila takmer 3 roky v Číne, konkrétne v Šanghaji.

a Tibeťania. Kto nemá záujem prispôbiť sa väčšine – čínskemu národu, toho tam pokladajú za nepriateľa, a dajú mu to aj pocítiť. V Číne neslávia Veľkú noc ani Vianoce, no majú vlastné štátne sviatočné dni, ktoré však musia odpracovať každú nasledujúcu sobotu. Pre Číňanov je typické, že robia všetko spoločne, nie je zvykom byť sám, spoločne cvičia, hrajú sa a športujú. Ak sa niekto stane členom nejakej komunity, tak sa pokladá za prirodzené, že ostatní mu pomôžu, postarajú sa o neho, ako vo veľkej rodine.

Šanghaj z hľadiska chutí patrí ku sladkým regiónom, takže tu je takmer všetko sladké – dokonca aj chlieb, ak je práve v ponuke. Je to 25 miliónové mesto. Zriedkavo sa tu dá natrafiť na taký kút, kde nikto nie je, na to je potrebné urobiť si túru do hôr.

Trošku si tam urobila aj výlety. Navštívila napríklad Peking a Veľký múr, kde bolo hrozne veľa ľudí – raz darmo, ide o dlhočizný objekt. Zúčastnila sa aj na turistike v Žltých vrchoch. V rodine jednej svojej čínskej kamarátky sa cítila ako doma. V čínštine to býva tak, že to isté slovo, len vyslovené iným dôrazom, môže znamenať niečo iné. Napríklad, meno „Hu“ vyslovené s odlišnými dôrazmi môže predstavovať aj 5-6 rozličných mien. U Číňanov každé meno niečo znamená, a dokonca je u nich možné aj pomenovať dieťa po nejakom predmete.

Navštevovala tam aj skupinu taj – či a vo voľnom čase sa venovala i maľovaniu. Od svojho majstra dostala jeden obraz, ktorý nám doniesla ukázať na prednášku.

Po svojej učiteľskej kariére si urobila aj kurz turistickej sprievodkyne, a potom sa ako sprievodkyňa vrátila na 2 – 3 mesiace do Číny. Žiaľ, odkedy vypukla pandémia, nie je možné do krajiny cestovať, je uzavretá. No povedala, že hneď ako to bude možné, ona zasa odcestuje do Číny.

Pred prednáškou každého ponúkla originálnym čínskym čajom, porozprávala o čínskych tradíciách – napríklad, že žena a muž držia čajovú šálku inak, a vlastne čaj predstavuje u Číňanov liek, a tak ho pijú len v malom množstve. Mohli sme vyskúšať jedenie paličkami, o čom nám tiež porozprávala.

Každý, kto bol na prednáške, si vyslovene užíval zážitkové rozprávanie Kingy. Obohatili sme sa o pestré zážitky, skúsenosti. Ďakujeme, že sme si mohli vypočuť jej úžasnú prednášku o mystickej Číne.

Práve hľadala ponuky práce, keď sa jej viackrát zjavila Čína vo vyhľadávači. Mohla si vybrať medzi dvoma miestami, na jednom mieste, niekde na severe mohlo byť v zime až mínus 27 stupňov. A tak sa napokon rozhodla pri príjemnejšej alternatíve a stala sa učiteľkou angličtiny na jednej šanghajskej univerzite. Tam je zima jemnejšia, čo značí asi 2 – 3 stupne.

Až tam však zostala prekvapená, pretože v Šanghaji nie je kúrenie, iba prostredníctvom zariadenia klímy sa môžu dostať k teplu, a tak bola nútená prežiť zimu spolu so študentmi v teplých kabátoch, popíjajúc horúce čaje.

Prednášala anglický jazyk, a neskôr aj dramatickú výchovu pre miestnych Číňanov. Tam žijúc spoznala jednu od našej veľmi odlišnú kultúru.

Čína je vlastne krajinou až 45-tich národností, medzi ktoré patria aj Ujguri

Deň narcisov 20-ty krát

28. apríla, vo štvrtok, po dvojročnej pauze (spôsobenej pandémie) sa naša obec opäť zapojila do celoštátnej zbierky peňažných darov s názvom „Deň narcisov“ tradične vyhlásenou Ligou proti rakovine, na ktorej sme sa zúčastnili už 20-ty krát. Po pandemických obmedzeniach sme mali zvláštny pocit zo zbierky darov bez rúšok. Obyvateľstvo našej obce zložilo skúšku z ľudskosti, lásky k blížnemu, poskytnutia pomoci a spolucitenia na jednotku, lebo v tento deň na území obce vďaka našim dobrovoľníkom sme zozbierali **1099 €**.

V tomto roku ľudia mohli svoje dary odovzdať na viacerých miestach, výmenou za ktoré im naši dobrovoľníci dali narcis. Peňažné dary sme zbierali na ulici, v obchode Jednota, vo fialovom obchode, v potravinách v Starej Gale a v základnej škole.

Ďakujeme obyvateľstvu za jeho pozitívny prístup k zbierke a v mene Ligy proti rakovine Vám vďaka ďakujeme za Vaše príspevky. Dobrovoľníkom ďakujeme za pomoc a prácu vykonanú pre ostatných. Stretnime sa aj v budúcom roku a takto pomôžeme Lige proti rakovine!

Richárd Méhes

Podujatia v miestnom kultúrnom dome

8. apríla sa v miestnom kultúrnom dome uskutočnilo **okresné kolo Celoštátnej manifestácie Petőfi – Tompa**. 3-členná porota mohla vypočuť krásne básne a prózy, prednesených vynikajúcim spôsobom, vďaka žiakom škôl, ktorí prišli na súťaž. Tí, ktorí postúpili ďalej, v Galante sa zúčastnili na regionálnom kole, následne, v Nových Zámkoch, na celoštátnej súťaži.

30. mája, v sobotu, pán profesor László Kovács predstavil publiku jeho novú knihu napísanú spolu s Jenő Görföl. Na predstavení knihy „**Stredoveké kostoly Abovsko-turnianskej, Zemplínskej a Šarišskej župy**“ („*Abaúj-Torna, Zemplén, Sáros vármegyék középkori templomai*“) sme sa mohli zoznámiť s krásnymi kostolmi v Košiciach, Prešove, Bardejove, Sabinove a mnohých iných obciach a mestách.

13. mája v kultúrnom dome v Holiciach bol predstavený dokumentárny film „**Cesta do nekonečna - Božia sluha, János Esterházy**“ („*Út a végtelenbe – Isten szolgája, Esterházy János*“).

János Esterházy je príkladom človeka, ktorý zostal a uplatnil sa na rodnej zemi a prijal povláčenie a mučenícku smrť. Film sa začína stručným historickým zhrnutím, potom môžeme spoznať Esterházyho, „trpiaceho Kristusa Maďarov“, ktorý svojím kresťanským správaním poslužil ako vzor pre Maďarov žijúcich na Slovensku. Film do stredobodu pozornosti dáva aj životný príklad iného človeka, a to život Boldizsára Paulisz, ktorý obetoval svoj čas a majetok preto, aby vytvoril centrum pútnikov v Dolných Obdokovciach a vybudoval tú kaplnku, do ktorej v septembri 2017 umiestnili popolnicu Jánosa Esterházy, spĺňajúc posledné želanie grófa.

O tvorcach: sú „lietajúcimi reportérmi“. Sú tvorcami populárno-vedeckého seriálu „Kompas hornej zeme“ („*Felföldi tájoló*“), ktorí s turistickým sprievodcom Árpádom Korpásom predstavujú krásne mestá a regióny Slovenska, informujúc aj o histórii týchto miest a ich vzťahoch s históriou Uhorska.

Na konci filmu sa konal neformálny rozhovor s tvorcami - Izrael Dianou Sztruhár a Györgyom Sztruhár, žijúcimi v obci Bajtava.

Dozvedeli sme sa od nich, že do niekoľkých týždňov predstavujú nové časti a centrum Bratislavy prezentujú školským skupinám. Aj z východného Slovenska prichádzajú skupiny do hlavného mesta, aby sa deti mohli zoznámiť s korunovačným mestom.

Vďakyvzdanie

V nasledujúcej časti jeden náš milý obyvateľ Holíc vyjadril svoju vďaku tým, ktorí ho neopustili ani počas jeho vážnej choroby, ale pomáhali mu, podporili ho a starali sa o neho. Myslel si, že tento pocit musí sformulovať formou slov a zverejniť ho, aby aj obyvatelia obce mohli precítiť vďaku bezbranného, chorého človeka. Chcel by zdôrazniť význam lásky, zmilovania a načúvania toho druhého. Chcel by poukázať na to, že zlo, závidenie, nenávisť vládnuce celému svetu spustošia všetko. Môžeme si položiť otázku, aký by mohol byť svet, ak by sme sa mohli vládnúť nad našimi zlými vlastnosťami a do popredia by sa dostala láska...

Vážení Čitatelia...

...aby som mohol napísať tieto veci, nášmu dobrému Bohu patrí vďaka! Nechcem kázať, no na chvíľu som bol aj pánom farárom. Poctil ma drahá teta Piroška Tóth: „si taký, aký bol tvoj obľúbený strýko, pán farár Győri, ktorý niekedy slúžil u nás“. Kde som ja v porovnaní s Jeho veľkosťou a vedomosťami? Pravda, už 49 rokov nie je tu s nami na tomto svete, no ďakujem všetkým, ktorí spomínajú na neho a svoju úctu k nemu vyjadrujú návštevou jeho hrobu.

Moje riadky odporúčam aj tým, ktorí nie sú veriaci, lebo ten, kto adresuje žiadosť nášmu Bohu, bude vypočutý. Tu je aj môj príklad. V živote každého človeka sú vrcholy a priepasti - absolvoval som to a keď moja situácia bola bezvýchodisková, objavilo sa „svetlo na konci tunela“ a dôsledkom toho sa vyriešili aj zdanlivé beznádejné problémy. Ďakujem, Marika Földes! Stretol som sa so svetlom nášho Stvoriteľa, keď som ležal v nemocnici s obrovskými bolesťami: prišiel silný svetelný lúč, potom sestrička v bielych šatách, bola taká krásna! Deň predtým pre tri sestry bol problém obviazať moje ťažké, choré nohy, no Ona to vyriešila sama, bez bolesti!

Vtedy, keď sa ľudia pripravovali na najkrajší sviatok, na Vianoce a rodiny sa zišli - aj tá moja... prišlo mi zle. Opäť nasledovala sanitka, rýchla záchranná služba a po uplynutí štyroch dní v kóme som sa prebral na internom oddelení. Medzičasom som vo sne videl svoju vlastnú smrť, potom nasledoval čerstvý vzduch, aj som videl a začal som opäť žiť. Opýtal som sa, kde som, čo je so mnou? K môjmu posteli pristúpil pán primár Horváth a s úsmevom mi povedal: „Pán Molnár, dnes je večer Svätej Rodiny, narodil sa malý Ježiško a vy by ste mali byť vďační a modliť k dobrému Bohu, lebo vrátil vás do zemskeho života!“ „Prosím, pán primár?“ Zopakoval svoju vetu. Samozrejme, aj prístroje ukazovali, že je po ňom!!! To nie je rozprávka, ale pravda. Preto je potrebná viera - aby sme dostali nádej a pomoc. Čo hlása kresťanské učenie: lásku, úctu a zmilovanie voči nášmu blížnemu, nie nenávisť a závidenie.

Božia prozreteľnosť je nekonečná, jej vďačím za to, že mi ľudia, ešte aj cudzí, pomáhali, keď som v dunajskostredskej nemocnici opäť mal operáciu zachraňujúcu môj život. Ďakujem!

To, na čo môžem byť skutočne hrdý a za čo som nesmierne vďačný, je to, že Veľkí ľudia našej obce, ktorí mi pomáhali aj doteraz, sú ešte stále pri mne aj vtedy, keď som taký „lenivý“ a priviazaný k posteli a invalidnému vozíku. To je ten skutočný ľudský prístup... fantastický pocit, ktorý chápe len ten, ktorý prežíva toto hrozné a zdĺhavé utrpenie. Žiaľ, v našej komunite máme mnoho takých.

Pripomeňme tie osoby, ktorí ticho, skromne skrývajú v pozadí pomáhajú odkázaným, chorým ľuďom. Akú obrovskú hodnotu to má! Vďaka a úcta Tiborovi Cséfalvay, ktorý pomáha aj ostatným, no na tom istom mieste musím uviesť aj meno Dénesa Füle - nehovoril som s ním už cca. 5 rokov, zavolať som mu, aby som ho požiadal o pomoc a ešte som ani nedokončil moju prosbu - okamžite prišla odpoveď „vybavím to“. Navštívil ma, prediskutovali sme veci a ešte mi priniesol aj darček. Čo by bolo so mnou bez odborných znalostí informatika Laciho Bugár, kto je mi oporou skoro každý deň! Aj ty si Človek s množstvom vedomostí, no s obrovským srdcom, ochotný pomôcť - nuž, títo ľudia sú tí Veľkí, na ktorých sa nemá nadávať a závidieť im, namiesto toho si zaslúžia úctu.

A keď problém prináša aj jeho neexistujúcich švagrov, opäť je tu ľudská úcta. Zvonili. Spolu s mojimi vtedajšími dvoma „priateľkami“ /barlami/ som išiel k dverám, aby som ich otvoril. Stál tam môj drahý priateľ, Tibi Cséfalvay: „Priniesol som ti obed“. To je neuveriteľné! Ani som nechcel tomu veriť. Vrátim sa z mojej prechádzky, opäť zvonili, vo dverách stál Jani Kitanovics, s obrovskou porciou držkovej v rukách. „Čím som dlhý?“ Odpoveď: „Nebud' hlúpy!“ - „Si dobrý človek“ - pozdravil sa a odišiel. Odvtedy sa môžem na neho obrátiť s dôverou, pomáha vo všetkom. Tu musím uviesť, že tieto osoby ma podporili bez požiadania a bez nároku na odplatu. V tomto čase moja milovaná manželka bola v nemocnici a starali sa o mňa moje drahé dcéry.

V dome a okolo neho je vždy niečo robiť, vždy je niečo opraviť - opäť prichádzajú nápomocní, dobrí ľudia: Zoli Szerencsés, Laci Mozoli - hocikeď mi môžu pomôcť.

Nemohúcnosť spojená s mojou chorobou ma úplne ochromuje. Preto by som chcel poďakovať každému, kto s hocičím pomohol mne a mojej malej rodinke.

Samozrejme mojim blízkym príbuzným patrí naozaj len uznanie, a to aj vtedy, keď som sa niekedy správal drsne, no je neuveriteľné, koľko lásky dostanem aj od mojich malých vnúčat - majú úprimné, čisté detské duše, len ich musíme mať radi. Keď som po návrate z kómy prvýkrát telefonoval s mojou malou princeznou, povedala: „dedko, nie že zomrieš, lebo ja ťa mám veľmi rada, ty si najlepší starý otec“ - ona je päťročný úkaz a neskôr som sa dozvedel, že jej dvaja bratia plakali pri nej - potrebuje chorý človek počuť niečo krajšie na svojej posteli?

Nakoniec by som ešte chcel požiadať Vás o to, aby sme boli pyšní na našu obec, na šikovných, nápomocných a dobromyseľných ľudí. Dajme väčšiu úctu pánovi farárovi, pedagógom, vedúcim obce, našim lekárom a zamestnancom obce!

Všetkým prajem silnú vieru a dobré zdravie! Bud'me si navzájom lepší!

S úctou

Ottó Molnár

Prvý máj, sviatok jari

Máj je symbolom znovuzrodenia prírody, symbolickou náležitosťou jarých zvykov mladých, ktorý je známy v celej Európe. Máj niekde nazvali aj ako „jakabfa“ („Jakubov strom“). Niekedy namiesto štíhleho stromu ho symbolizujú konáriky.

Prvý domáci údaj súvisiaci s májom, resp. kultom zeleného konára je z r. 1502 (opísal ho františkánsky mních Pelbárt Temesvári v jeho zbierke kázni v latinčine).

Máj stavali chlapci, ktoré vytvorili skupinu, dievčatám, pre ktoré to znamenalo veľkú poctu. Ako máj boli vhodné vysoké a štíhle stromy, ktoré niekedy pripevnili aj k stĺpu plota - v noci alebo na úsvite. Zvyčajne ho ozdobili aj farebnými stuhami, jedlom a pitím. Najčastejšie stavali strom pod vedením dvoriaceho chlapca, no v niektorých obciach chlapci stavali máj aj pre príbuzné dievčatá. Často aj jednotlivé komunity mali svoj spoločný máj, vyvážanie, „vytancovanie“ ktorého bolo sprevádzané slávnosťou a tanečnou zábavou. Správanie dievčat sa líšilo podľa jednotlivých dedín. Niekde dievča išla von a ponúkol chlapca vínom alebo stužky, ktoré boli umiestnené na strome, požíčala chlapcovi práve dievča.

Najcharakteristickejšim, tradičným obdobím stavania mája bolo popoludnie/večer pred 1. májom. Medzi dvoma vojnami prišla do módy serenáda, nočná hudba počas 1. mája a dievča, ktorá už mala nápadníka, dostala máj 1. mája. Najčastejšie to bol topol, no stavali aj hrúšku planú, orgován a iné. Na stromy navesali farebné papierové stužky. Potom zaspievali serenádu, čo sa patrilo prijať zo strany dievčata, zapálením zápalky. Po serenáde dievča išla von a ponúkol chlapcov vínom.

Tento zvyk v niektorých dedinách existuje ešte aj dnes, ako živá tradícia.

Väčšia slávnosť, tanečná zábava sa zvyčajne uskutočnila v čase vyvážania májov. Ceremoniálnym momentom vyvážania mája bol tanec okolo stromu a vyliezanie na máj. Mimoriadne ťažké bolo vyliezť na vysoký strom bez kóry. Fľašu pripevnenú na vrchol mája získal ten, komu sa to podarilo. Chalani častokrát žartovali s tým, že do fľaše dali vodu s paprikou.

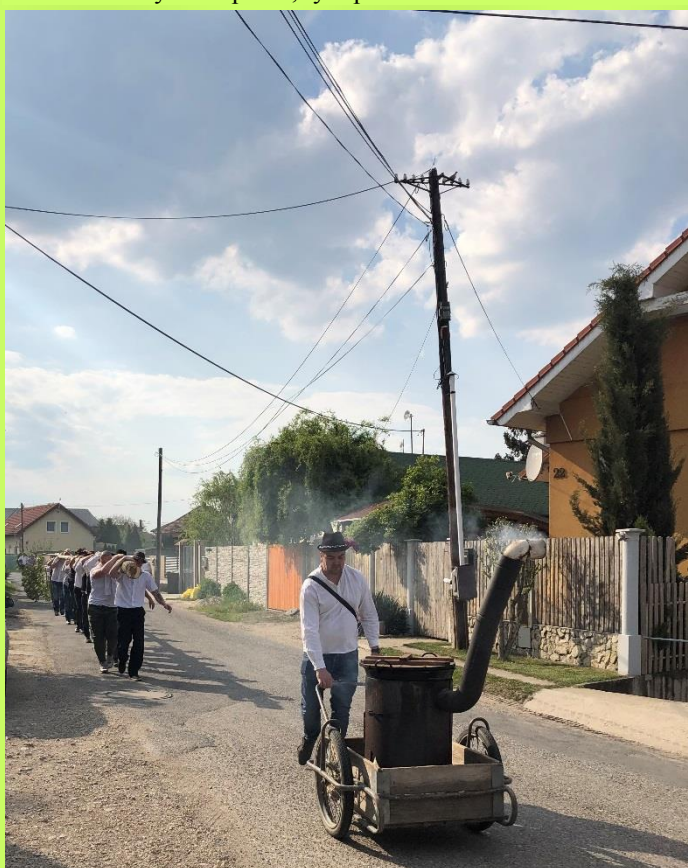
V niektorých obciach ako tradičné podujatie bolo po r. 1989 opäť oživené stavenie mája - postavením spoločného obecného stromu na hlavnom námestí alebo na nejakom frekventovanom verejnom priestranstve a jeho vyvážaním na konci mája. Zvyčajne paralelne so stavaním alebo váľaním mája môže byť zorganizované nejaké slávnostné podujatie, tanečná zábava v obci.

Zamestnanci našej obce, skombinujúc tradíciu s modernou technikou, preukazovali pozornosť našim obyvateľom vo forme pekného, štíhleho mája.

Stavenie mája na námestí Dőre – Levente

V posledný aprílový deň početná skupina „dőreovcov“ privítala obnovujúcu sa jarú prírodu májom. Stavenie mája prináša so sebou vážnu fyzickú prácu, tým pádom štíhli mladíci a múdri muži si vybrali najkrajší strom okolia, ktorého po dôkladnom preskúmaní vyrúbali. Následne ho umiestnili na jeho miesto na námestí Dőre – Levente, no predtým pekné dievčatá a ženy obce ozdobili korunu stromu stuhami symbolizujúcimi maďarské farby. Úspech pompézneho stavania stromu musel byť oslávený, takže mladí a starí obyvatelia obce boli pozvaní na námestie na chutný maďarský guláš, kde malá komunita oslávila príchod jari. O veselosti a dobrej nálade nech radšej hovoria fotografie.

Športové správy

Po druhom júnovom víkende sa skončili zápasy pre náš dospelé družstvo a tímy jednotlivých vekových kategórií. Už len U19 bude hrať ešte jeden zápas. Chcel by som niekoľkými vetami charakterizovať uplynulú sezónu 2021/2022.

S tímom U9 sme počas celej sezóny podávali vyvážený výkon. Deti navštevovali tréningy vo veľkom počte. Žiaľ, nemohol som každého z nich nominovať na jednotlivé turnaje. Vynechaní hráči mohli na svoj výkon upozorniť počas priateľských alebo vzájomných zápasov. Tým, ktorí tam podali dobré výkony, som zabezpečil príležitosť v súťaži.

Po bezchybnom výkone v základnej časti na majstrovskej vetve nás zdolali len raz. Za majstra nebolo vyhlásené žiadne družstvo, no pre mňa a rodičov oni sú najlepší v ich vekovej kategórii. Bodku na „i“ sme dali 11. júna, na turnaji „Bogy Cup“, na ktorom sa zúčastnilo 32 tímov a kde - po zdolaní veľkých miest - sme získali 4. miesto. V našom družstve hral najlepší hráč turnaja, Dávid Csenkey, kto počas sezóny dosiahol najväčší počet gólov v rámci súťaže „Kukkonia“. Opovažujem sa vyhlásiť, že pred členmi tímu stojí veľká budúcnosť, ktorú môžu dosiahnuť vytrvalou a tvrdou prácou.

S družstvom U11 sme sa tiež dostali na majstrovskú vetvu, kde sme hrali veľmi dobré zápasy. Pekné momenty sme mali počas každého zápasu, okrem toho nás charakterizovala obrovská dominancia v držaní lopty. S využívaním šancí sme však mali problémy. V každom zápase sme vytvorili 20 - 30 čistých šancí. Zo strany mojich hráčov veľmi chýbala rozvážnosť pri ukončení. Dúfam, že v nasledujúcej sezóne sa nám podarí dať viac gólov. V tejto vekovej kategórii tiež nevyhlásili majstra, no z hľadiska hry sú jednoznačnými víťazmi. Najlepším kanonierom družstva sa stal Máté Kulcsár.

Trénerom tímov U15 a U19 už nie som ja, preto by som chcel uviesť len ich umiestnenie dosiahnuté v súťažiach.

Družstvo U15 skončilo na 11. mieste. Najlepším strelcom tímu bol Laci Mozoli, s 15-imi gólmi.

Na tím U19 čaká ešte jeden zápas v sezóne. V tomto momente družstvo stojí na 12. mieste. Osobou zodpovednou za góly v rámci tímu je Dominik Sáha, ktorý dosiahol 26 gólov, počet ktorých ešte môže zvýšiť v poslednom kole.

S dospelým mužstvom sme pôvodne chceli skončiť medzi 5 najlepšími. Zlepšenie formy počas jarných kôl však stačilo len na 9. miesto. Počas jesennej sezóny sme stratili veľmi veľa bodov. Väčšinu zápasov sme prehrali tak, že sa nám nepodarilo trafiť do bránky a urobili sme detinské chyby. Bolo len veľmi málo takých zápasov, kde súper bol lepší ako my. Mladí

a skúsení hráči sa na ihrisku vzájomne dobre dopĺňali. S väčším šťastím a presnosťou by sme sa mohli končiť aj medzi prvými piatimi. Dúfam, že v budúcnosti sa nám podarí podať ešte lepší výkon. Najlepším strelcom tímu sa stal Imre Puha, s 12-imi gólmi.

Tradičný futbalový tábor počas leta sa uskutoční medzi 8. a 12. augustom. Prihlásiť sa dá vo veku od 6 do 15 rokov, na nasledujúcom telefónnom čísle: 0915/992797

Plánujem ešte aj veľkolepý futbalový turnaj pre vekovú kategóriu U9 a U11. Podrobnejšie informácie poskytnem neskôr.

Dúfam, že v budúcnosti príde na zápasy dospelého mužstva a mladších tímov čo najviac divákov, aby povzbudzovali naše družstvá pre dosiahnutie čo najlepších výsledkov.

Mihály Póda

Deň detí na športovom ihrisku

Na začiatku roka by sme si ešte nemysleli, že by pandémia dovolila hocijaký druh rodinných udalostí, no bolo pre nás obrovským potešením, že konečne, po dlhých 2 rokoch sme v našej malej obci mohli v posledný májový víkend opäť zorganizovať deň detí.

Mladých a starých čakali farebné, zábavné programy a nikto neodíšiel s prázdnyimi rukami. Bol tam skákací hrad, pletenie vlasov, vďaka miestnym

pedagógom maľovanie na tvár, jedlá-nápoje a palacinky.

Musí byť zvlášť spomenutý hudobný interaktívny program Joliky Illés a jej partnera, ktorí svojím hravým predstavením sa snažili zapojiť do ich atrakcie aj deti. Ďalej bežecké preteky zorganizované a realizované v spolupráci s Nikolett Cséfalvay, ktoré vo veľkom počte dali do pohybu tak škôlkarov, ako aj mladších a starších žiakov. Bol to pre nich obrovský zážitok, lebo súťaživý duch je prítomný v každom malom dieťati.

Veľká vďaka patrí dobrovoľným hasičom obce Holice za ich akciu hasenia ohňa, ktorú deti sledovali s veľkým rozruchom.

A v neposlednom rade by som chcel spomenúť aj jazdeckú exhibíciu partnerov Jazdeckého klubu Big Horn, pričom deti mohli užívať spoločnosť týchto krásnych a múdрых kopytníkov aj priamo, v rámci jedného okruhu.

Deň bohatý na udalosti sme ukončili táborákom, ktorý bol tiež výsledkom šikovnej a skúsenej práce našich hasičov.

Verím tomu, že oslava našich detí sa môže uskutočniť aj budúci rok, lebo oni sú na prvom mieste, sú najdôležitejšie, nech urobíme aj „ich“ deň nezabudnuteľným.

Deň detí sa uskutočnil na základe spolupráce samosprávy obce Holice a Futbalového klubu Holice.

Olivér Jákli
Predseda športového oddielu

Majáles pri príležitosti Dňa matiek

Momentky z 1. Majálesu v obci Holice pri príležitosti Dňa matiek, ktorý sa uskutočnil 8. mája 2022 na športovom ihrisku v Holiciach. Na podujatí bola možnosť pohladkať si zvieratká (plazov a obojživelníkov), ako aj autá a motorky (vďaka členom Klubu veteránov v Lehniciach). Starosta našej obce, Lajos Iván vo svojom slávnostnom príhovore poznamenal: „S vďakou v našich srdciach, s láskou a úctou blahoželáme v Deň matiek Matkám, Starým Matkám a Prababičkám našej obce. Nech ich požehná Stvoriteľ dlhým, radostným životom, plným sily a zdravia.“

Ďakujeme za podporu Poľnohospodárskeho družstva v Holiciach, ako aj za spoluprácu Dobrovoľného hasičského zboru obce Holice a Futbalového klubu v Holiciach.

Vďaka patrí členom Klubu veteránov v Lehniciach za atraktívnu prehliadku a hudobnej skupine ALF za vynikajúcu hudbu.

Čo? Kde? Kedy?

Apríl – máj – jún 2022

Čo? Kde? Kedy?

Júl - august - september - október 2022

1-2. júl (piatok-sobota)

Petropavlovské dni

5-8. júl (utorok-piatok)

Tábor ľudových tancov „Csallóközi“

8-12. august (pondelok-piatok)

Futbalový tábor

20. august (sobota)

Slávnosť pri príležitosti dňa kráľa sv. Štefana

30.september (piatok)

Obecný deň dôchodcov

29. október (sobota)

Voľby do orgánov samosprávy obcí a voľby do orgánov samosprávnych krajov

Pre získanie informácií o ďalších podujatiach a udalostiach sledujte obecný rozhlas a plagáty, ako aj Facebookovú stránku Kultúrneho domu v Holiciach a Obecnej knižnice!

Otváracie hodiny Obecnej knižnice:

Streda: 8.30 – 12.00 13.00 – 17.00

Piatok: 16.00 – 20.00

Dar z Holíc pre chudobných

Program „Chlieb Maďarov - 15 miliónov zrn pšenice“ („Magyarok Kenyere – 15 millió búzaszem“) na začiatku bol spojený len s 20. augustom, sviatkom nového chleba, no neskôr vyrástol až na seriál podujatí trvajúci počas celého roka.

Program Chlieb Maďarov, ktorý sa odštartoval už pred viac ako desiatimi rokmi a za svoje významné služby v oblasti zjednotenia národa získal ocenenie „Maďarské dedičstvo“ z ušľachtileho cieľa nezištného, nápomocného spojenia komunity gazdov sa do súčasnosti rozšírila na jednu z najvýznamnejších charitatívnych iniciatív, motivujúcich najširšie masy na úrovni celej Karpatskej kotliny. Maďarských poľnohospodárov zjednotil v nich žijúci prirodzený inštinkt - na podporu navzájom a na podporu odkázaných.

Dnes už môžeme skonštatovať, že 10 ton obilia zozbieraného v čase začiatku hnutia sa zvýšilo na stabilné množstvo cca. 1100 t ročne a niekoľko tisícový počet darcov sa tiež zvýšil, paralelne s tým. Keď spojenie síl a solidarita získali ešte vyššiu hodnotu, aj gazdovia prešli skúškou s výborným výsledkom a okrem toho, že zabezpečili bezproblémové zásobovanie štátu potravinami, niekoľko tisíc z nich sa opäť prihlásilo k spoločným ideám, cieľom a hodnotám.

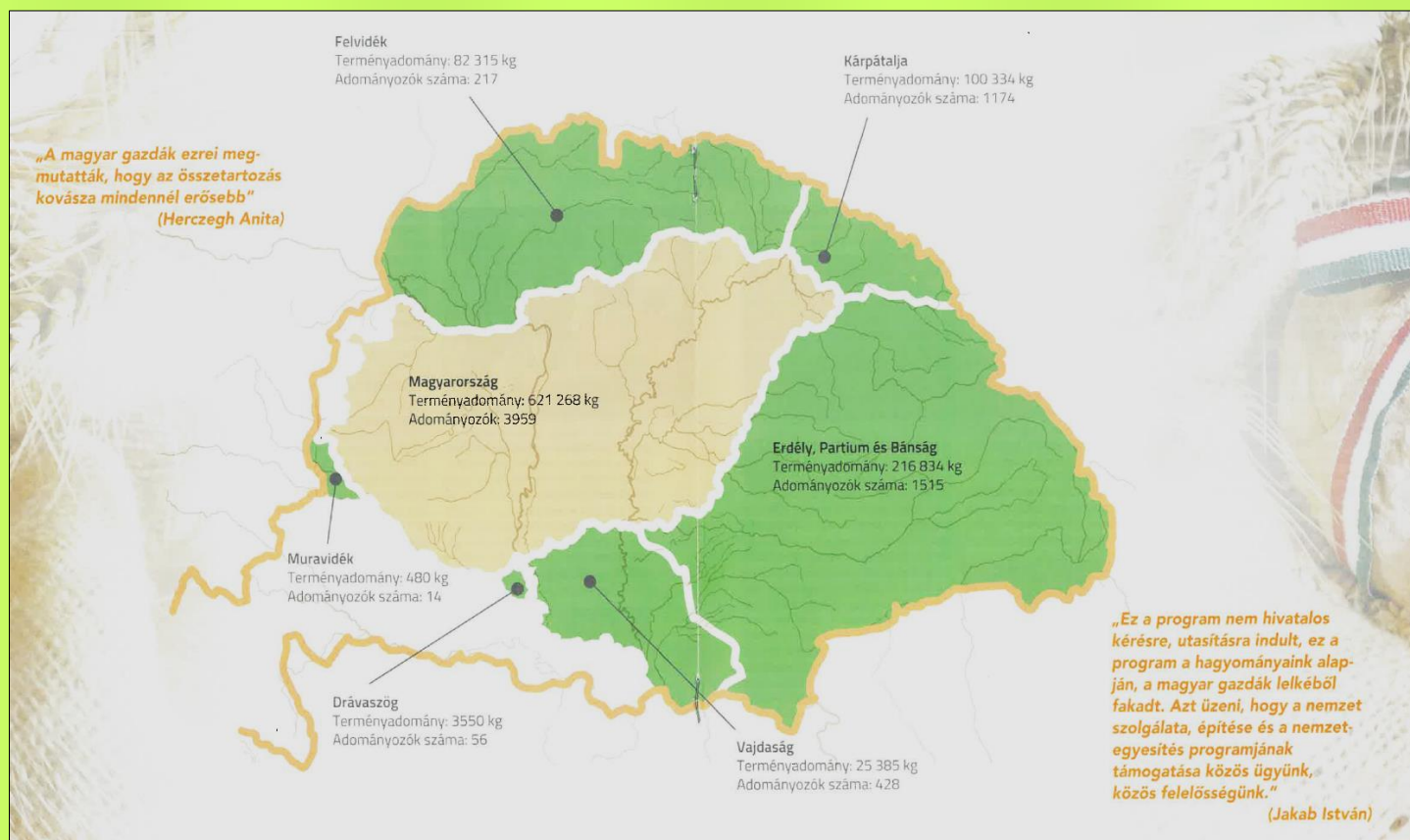
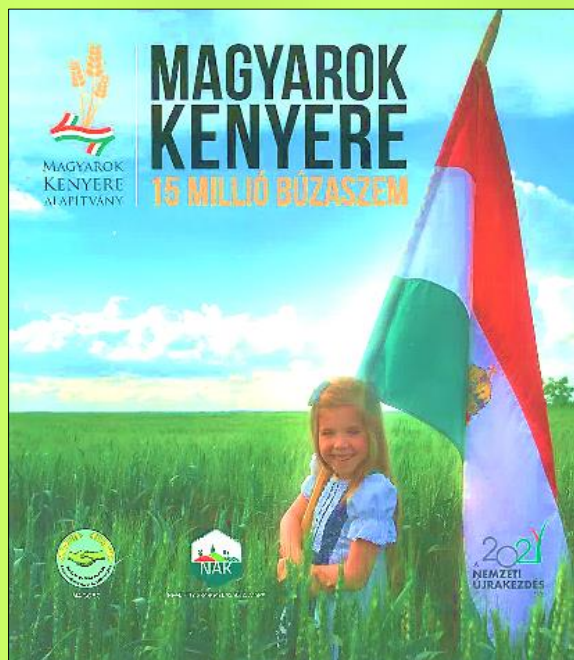
Odkaz programu „Chlieb Maďarov“ sa v uplynulých rokoch rýchlo šírila v okruhu Maďarov žijúcich po celom svete a - erodujúc štátne hranice a prekonajúc vzdialenosti medzi kontinentmi - definitívne sa stal sviatkom národných farieb, spoločným sviatkom maďarského národa na celom svete.

Agrárna komora Slovenska (AKS) sa k ušľachtilemu cieľu tohto programu pripojila pred piatimi rokmi. Poľnohospodári až doteraz prispievajú s dobrým srdcom, z roka na rok sa zvyšuje počet účastníkov, ako aj množstvo zozbieranej pšenice. V r. 2021 už 217 darcov darovalo viac ako 82 t pšenice, čo umožnilo rozdať viac ako 56 t múky pomletej v mlyne v Kolárove. Celkom bolo obdarovaných 150 inštitúcií, ako aj rodín opatrojúcich choré deti.

Medzi darcami z územia Slovenska bolo aj niekoľko poľnohospodárov z našej obce, ako László Méry st. a ml., ktorí podporili utečencov z Ukrajiny 200 kilogramami múky a poľnohospodársky inžinier Ferenc Kmotrik - v zastúpení firmy CORN z Holíc -, ktorý tiež venoval odkázaným ľuďom 200 kilogramov múky, čo miestnym odkázaným osobám odovzdali členovia miestnej charity fungujúcej pri našej farnosti.

V mene našej obce a obdarovaných rodín vyjadrujeme našu vďaku za ich štedrosť.

-red-

Viera, láska k vlasti a príroda

Milí skauti a budúci skauti!

Informujeme celý svet, že 26. skautský zbor sv. Petra a Pavla v Holiciach (v rámci Zväzu skautov maďarskej národnosti - ZSMN) obnovuje svoju činnosť.

V rámci toho odporúčame do pozornosti každému záujemcovi, že v tomto roku, v rámci výcvikových táborov ZSMN pre vedúcich, sa uskutoční 10-dňový Vzorový tábor skautov. Tábor poskytne vynikajúcu možnosť na letné táborenie pre formujúce sa, ale aj pre už dobre fungujúce zbory, resp. skupiny.

Ak si ešte nenašiel skupinu na leto, s ktorou by si mohol táboriť alebo len by si chcel vyskúšať s tvojou skupinou alebo sám niečo nové alebo len by si chcel vyskúšať čarovný svet skautingu - prihlás sa smelo.

Tu nájdeš všetky dôležité informácie:

Kedy? - 18 - 28. júla 2022

Kde? - v okolí obce Plášťovce.

Za koľko? - 100 EUR. (len 10 eur/deň)

Ako sa dá prihlásiť? - E-mailom na emailovej adrese denihaver@gmail.com u Denisy Haver, veliteľky tábora.

Ak by si mal otázku alebo by si chcel prihlásiť do tábora, skontaktuj ma s dôverou na tejto emailovej adrese: denihaver@gmail.com alebo na telefónnom čísle (+421 944435091)-

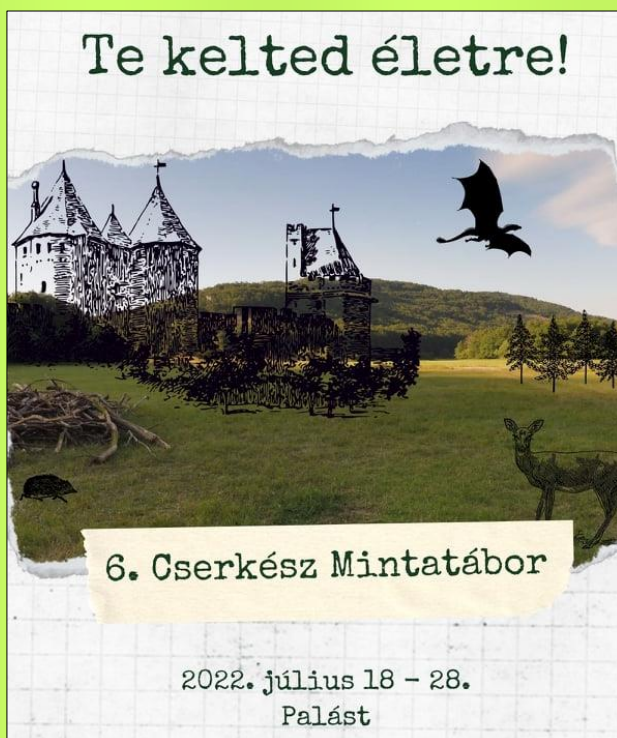
A do Skautského zboru sv. Petra a Pavla v Holiciach sa môžeš prihlásiť na

telefónnom čísle 0903135856.

Príď medzi nás, poď s nami!

<https://www.szmcs.sk/>

Fotografie: ilustrácia

-li-

Symboly obce Holice v Nepále

S radosťou sme sa dozvedeli, že jeden náš mladý obyvateľ Starej Gale, Mgr. Norbert Bittera, ktorý okrem iných je aj úspešným maratónskym bežcom, s turistickou skupinou „Vándorláss” sa chystá na dlhú cestu do Ázie, presnejšie do Nepálu, do himalájskeho

pohoria. Avšak ešte väčšiu radosť nám spôsobil tým, že sa prihlásil v obecnom úrade s tým, že by rád priniesol so sebou niektorý zo symbolov našej obce. Vyhovujúc jeho prosbe vlajka a erb našej obce sa dostala až na druhú polovicu sveta, aby oznámil svetu, že ešte žije tu, v srdci Európy ten národ, ktorý niekedy, veľmi dávno, z tých východných krajov vyrazil na jeho cestu dobývajúcu veľké územia.

Najväčšiu radosť však sme mali vtedy, keď sme sa dozvedeli, že spolu so celou skupinou sa vrátil domov zdravý.

Podľa jeho slov v nasledujúcom čísle nášho časopisu dostaneme od neho podrobný popis o tejto rozprávkovej ceste. Ďakujeme Norbi.

-li-

A hagyomány és az új harmóniája

- avagy, tavaszi tojásvadászat a „Tök jó farmon” Cséfalván -

Manapság a Húsvét, gyermekkorunk oly annyira várt ünnepe, már nem hozza magával azt a lelkesedést, örömet és felszabadultságot, mint azt a múltban tette. A régi szokások, hagyományok egyre inkább a háttérbe szorulnak, a locsolkodást már legtöbbször csak a filmekben látjuk, így itt volt az ideje, hogy újra felélesszük a Húsvéti ünnepek hangulatát. Persze, egy kicsit másképp, mint ahogy azt már tőlünk megszokhattátok.

Mivel a Tök jó farm őszi szezonja meg várat magára, így kitaláltuk, hogy megszervezzünk egy tavaszi húsvéti tojásvadászatot és vele együtt a fényképezkedés lehetőségét az ide érkező vendégeink számára. Ez az aranyos szokás élhetően Németországból származik, mára viszont már világszerte ismertté vált.

Az előkészületeket már februárban kezdtük, természetesen semmit sem hagytunk a véletlenre. Szívünkön viseljük az általunk szervezett eseményeket, így amit tudtunk saját magunk készítettünk. Természetesen teljesen egyedül, mint minden más, ez sem sikerült volna, így nagy hálaival tartozunk a szüleinknek, valamint Árpának és Ildikónak, Lacinak és Manyinak, hogy támogattak minket az ismételt ünnepek tervünkben. Mindenki kivette a részét, hogy az állatsimogatótól kezdve a tojáskeresésig, vagy ami szem-szájnak ingere, mind kisebb-nagyobb vendégeink elé tárulhasson.

Az előkészületek a nagy nap előtti pár napban teljes erőbedobással folytak. Szerettük volna, ha mindenki otthon érzi magát, hiszen ez nekünk nagy örömet szerzett. Közben felmerült a kérdés: „de mit adunk inni és enni a látogatóknak?” Jött is ám az ötlet, szuper lenne valami hagyományos, amely előidézi a gyerekkorunkat, a kicsik meg megtudják mit ettünk és ittunk két bújócska között koszos kézzel az utcán. Zsíroskenyér hagymával, tejfölös lepény szalonnával és az elmaradhatatlan Vali mama tepertőse, piros málnával és retro teával. A nagy napon reggeltől folytak az előkészületek. A nyuszik, kiscsibék és bárányok előtt, két óriás tojás ragadta meg mindenki figyelmét, amelyekre a gyerekek a nevüket írhatták fel, mielőtt belevágtak volna a nagy tojásvadászatba.

Előkészítettük a vödöröket, kis táskákat a gyűjtésre, szétszórtuk a tojásokat a farm összes eldugott kis részén mindenféle színben és mintában, azzal, hogy majd minden gyerek kap egy színt, vagy mintát, amit kereshet. Az első fél óra után ezt a szabályt eltöröltük és - **az a szabály, hogy nincs szabály** - elven jártunk tovább, tehát mindenki annyi tojást gyűjthetett amennyit tudott. A gyerekek egy sorban álltak, és amikor elhangzottak a kulcsszavak az "elkészülni, vigyázz, rajt!" egy sípszó kíséretében, elkezdődött a harc a tojásokért. Mindenkinek 15 perce volt arra, hogy a lehető legtöbb tojást összegyűjtse. Egy tojás sem úszta meg elrejtőzve, mert a kicsik az összeset megtalálták és begyűjtötték. A csillogó szemek és a kis kíváncsi fürkésző tekintetek láttán szívünket melegség, szeretet és öröm töltötte el, amiért nagyon hálásak vagyunk.

Természetesen senki sem tért haza üres kézzel, mindenkit csokitojások, ajándékok és más édességek vártak. Az ajándékok között volt vízpisztoly is, tehát gondolhatjátok, hogy szárazon senki sem maradt. A felnőttek ez idő alatt, megkóstolhatták a gazda házi pálinkáját is, amely

ismételt nagy sikert aratott. A gyerekek nagyon élvezték a kézműveskedést is, ez megmutatkozott abban is, hogy az összes befesteni váró nyuszi és tojás, amit a nagy napra szántunk, elfogyott.

A napot fáradtan, de annál nagyobb boldogsággal és mosollyal zártuk, a sok kicsi vendég pedig rengeteg új élménnyel

térhetett haza.

Köszönjük, hogy velünk tartottatok, szeretettel várunk titeket a **tök szezonban** is.

Móka és Barbi, a tökös csajok

FOTO: Horen

Tím „Budafai Dörék“ si to mysleli vážne...

„Lúče letného slnka horúco žiarili z nebies na Sídlo Dőreovcov“ a okrem toho „dobré víno, zdravie, pekná žena, manželka“ a ešte „všetko, čo dokáže zvädzať vaše oči a ústa, t.j. v krátkosti: bolo tam (aj) všetko, čo sa patrí. V 2022. roku Pána, 18. deň mesiaca svätého Jána sa totiž vo Veľkej Budafe konala siedma „Súťaž vo varení guláša“, na veľkú radosť nás všetkých a uja Feri Szarka, ktorý už žije 97. rok jeho života, ktorý si včas sadal pred jeho dom, aby nezmeškal ani moment tejto veľkej snahy.

Chýr o týchto sľubných prípravách sa dostal až na východné končiny našej obce, lebo, s Božou pomocou, akoby náhodou, raz sa z ničoho nič objavili práve okolo prechádzajúci hunskí jazdci vracajúci sa do ich prastarej vlasti, ako aj Maďari zo záhrady Bíró, v zastúpení vodcami: Anita,

Marcell ml. a zodpovedal za dobrú náladu až do neskorej noci. Zásluhou súťažiacich a organizátorov sme tam mohli nájsť aj množstvo rôznych podarúnkov z jarmoku nazvané „tomboly“, no ani hlavný organizátor podujatia - „hlavné dőre dőreovcov“, ktorý okrem iných je aj presláveným holičským majstrom - nezostal bez odmeny, lebo ho navštívil osobne osoba starajúca sa o občanov, spolu so zvláštnou figúrou. „Oké, no bez tohto zázračného tímu by tu teraz nebola žiadna zábava“ - uviedol holič, tým pádom od malého richtára obce dostali nejaké dobré vínko aj členovia tímu „Dőre“.

Okrem víťazného kuracieho paprikáša najснаživejších dievčat z Čechovej, hrachovej polievky „Jókai“ komediantov z Holíc a pečenej pečene tímu „Budafai Dörék“ sme tam, veru, mohli nájsť ešte ďalších 12 víťazných jedál, ktoré - napriek tomu, že neboli výrazne zdôraznené - všetky boli pripravené srdcom, čo mohlo potvrdiť aj množstvo hladných návštevníkov. To isté povedali aj rozhodcovia, no nakoľko mohli počítať len do troch, nič iné nemohli robiť.

Jedným slovom: ten, ktorý tam bol, určite na to nezabudne, kto tam nebol - veru, spravil veľkú chybu, lebo túto zábavu môže opäť prežiť až o rok, totiž 15 súťažiacich tímov, ktoré zároveň boli aj podporovateľmi tohto veselého podujatia, t.j.:

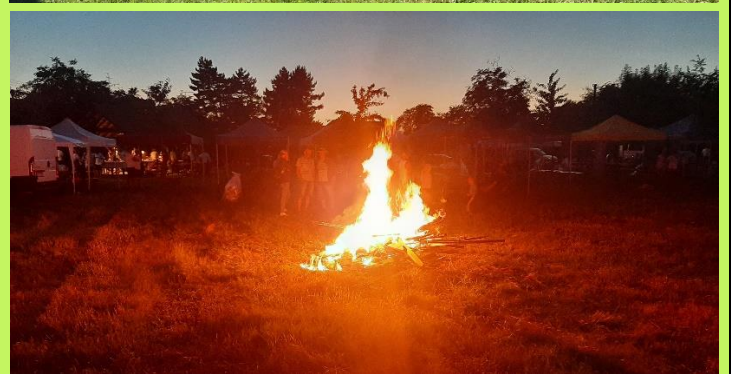
**Budafai Dörék,
WTP és a sógor csapata,
Kisbudafai Nagyszakácsok,
SzMISz,
Gellei Önkéntes Tűzoltók,
Gellei Óvónők,
Cséfa csapata,
Marha (Jó) Pofák,
Züllött Társaság,
Rózsa(Szín)ház-Gelle,
Ógelle csapata,
Kezdő szak-ács csapat,
Soóky Zoli és a chili,
Csipet csapat-Várkony,
Sikabonyi Jómadarak,**

Jóska, Bulcsú a Fanni. No, na naše šťastie, niečo po nich predsa tu zostalo, lebo hoci v tamojšom dave neurobili veľa škody, avšak to, čo nám predstavili, by bol výkon vhodný aj pre siedmych vodcov starých Maďarov. Po plánovanom veľkom spustošení vplyvom zostávajúceho krásneho pohľadu sa rozhodli, že prišiel čas usídlit' sa, lebo lepšie miesto by nikde inde na svete nenašli a aj tu zostali - keď nie naveky, tak určite do večera.

Nie je to prekvapivé, lebo na ostrove Dőre-Levente niekdajšieho potoka Bárcs krásnej vládkyne Žitného ostrova, víly Ilony, sa bublali kotle, syčali pekáče, šíрили sa vynikajúce, lákavé vône, krčmár a krčmárka usilovne pracovali, Cigán hral až do roztrhnutia strún, no minimálne dovtedy, kým to sláčik vydržal. Keď už nestíhali, začal na svojom hudobnom nástroji hrať DJ Dénes

vytiahnu svoje zázračné varešky pri príležitosti tejto veľkej ceremónie až v budúcom roku. Dovtedy svoje urodzené nástroje budú ochotní namočiť do jedla len na svojich dvoroch. Avšak ten, kto by v budúcom roku predsa chcel navštíviť Súťaž vo varení guláša, prosím, nech si dá pozor, lebo tím „Budafai Dörék“ to myslia vždy vážne.

Slaný praclík na privítanie hostí

Na všeobecné pranie

Ingrediencie: 1 kg polohrubej múky
1 kocka droždia (môže byť aj prášok)
3 kocky Héry (75 dkg)
1 malá lyžička cukru
15 pol. lyžíc vlažného mlieka
5 vaječných žĺtkov
soľ, podľa vkusu

Príprava: V mlieku s cukrom necháme pracovať droždie, medzitým rozmrvíme múku, soľ a Heru, následne miesime cesto, kým nebude hotové. Potom cesto dáme do chladničky a necháme ho stáť (môžeme ho pripraviť aj v predchádzajúci deň).

Rozvaľkáme ho na hrúbku cca. 0,5 cm, následne ich vykrájame formou na cestoviny. Môžeme ich potrieť aj vajíčkom. Podľa chuti môžeme ich posypať rôznymi semienkami, bylinkami alebo syrom. Pečieme ich v predhriatej rúre, na 190 °C, cca. 15-20 minút, kým nechytia zlatožltú farbu. Ak chceme, aby naša slaná pochúťka bola ešte neodolateľnejšia, kým je teplá, môžeme ju potrieť drveným cesnakom, ochuteným olejom (hoci aj olivovým). Svoju čerstvosť uchová počas niekoľkých dní.

Veľa úspechov a dobrú chuť!

Mária Iván

SPONZORI A PARTNERI

CETBAU

Kompletné stavebné práce
Rodinné domy na kľúč
Rekonštrukcia domov, bytov
Zemné a výkopové práce, autodoprava

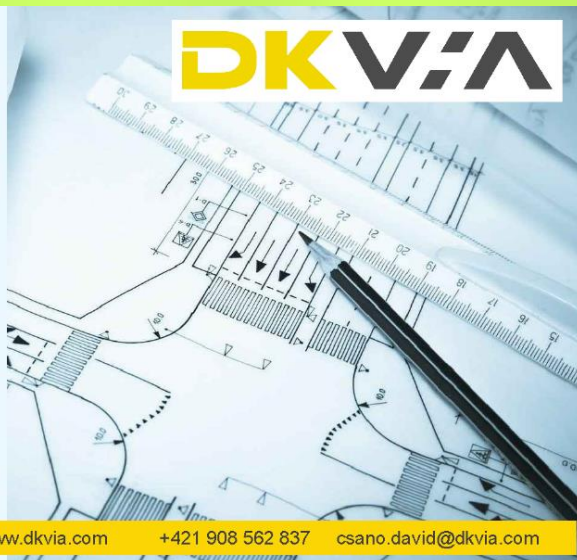
Építőipari munkák teljeskörű kivitelezése
Kulcsrakész házak
Házak és lakások felújítása
Földmunkák markolóval, áruszállítás darus autóval

0908 385 117 • cetbausro@gmail.com • www.cetbau.sk

Projektovanie
dopravných stavieb
cesty, miestne
komunikácie, križovatky,
IBV, cyklotrasy,
spevnené plochy,
parkoviská, priemyselné
parky, dopravné
značenia

Közlekedési
létesítmények
tervezése

utak,
útkeresztvezédek,
lakónegyedek,
kerékpárutak, járdák,
parkolók, ipari parkok,
közúti jelzőtáblák

DKVIA s.r.o. www.dkvia.com +421 908 562 837 csano.david@dkvia.com

PD HOLICE

Sunflower s.r.o.

KLIMATIZÁCIE ZA NAJLEPŠIU CENU

Revilo

KLÍMA
VZDUCHOTECHNIKA
TEPELNÉ ČERPADLÁ

☎ 0918 729 578 ✉ jakli@revilo.eu.sk

SAMSUNG

GREE

Fisher

AUX

DAIKIN

TOSHIBA

KLÍMA

DODÁVKA • MONTÁŽ • SERVIS

SPONZORI A PARTNERI

Nyírfa vendéglő

Priemyselný tovar - Horváth

HOLICE- Kostolná Gala 7

Narodenia

Od vydania posledného čísla Hlásnika pôsobili svojim príchodom na svet radosť rodičom:

Miloslav Hečko a Daniel Klempt.

Gratulujeme!

Úmrtia

Od vydania posledného čísla Hlásnika sme sa naveky rozlúčili s nasledujúcimi obyvateľmi obce:

Margit Mészáros,

Adrián Kopáč

Vince Cséfalvay.

Jubilanti

„Pre ušľachtilý, pekný život nie sú potrebné veľké skutky. Len čisté srdce a veľa-veľa lásky.“

(Péter Pázmány)

Od posledného vydania Hlásnika sme mohli niekoľko pekných okrúhlych jubileí.

Menovite:

Zsuzsanna Kovács,

György Németh,

Péter Bartal,

Mária Földes,

György Keresztes,

László Kovács,

Árpád Méry,

Tibor Soóky,

Ilona Süli,

Irena Ficová

Oslávencom srdečne gratulujeme a prajeme Im pevné zdravie!